

Rækkefølge for høringsvar

Advokatrådet

Ankestyrelsen

BUPL – Forbundet af Pædagoger og Klubfolk

Børnerådet

Børnesagens Fællesråd

CFD

Danmarks Lærerforening

Dansk Arbejdsgiverforening

Dansk Blindesamfund

Dansk Industri (DI)

Dansk Psykolog Forening

Danske Døves Landsforbund

Danske Fysioterapeuter

Danske Handicaporganisationer

Danske Regioner

Danske Ældreråd

Datatilsynet

De 5 socialtilsyn

Ergoterapeutforeningen

FOA – Fag og Arbejde

Foreningen af Danske Døgninstitutioner

Hjernesagen

Hjerneskadeforeningen

Institut for Menneskerettigheder

KL

Landsforeningen af Opholdssteder, og Skole- og Behandlingstilbud (LOS)

Landssamråd for PPR-chefer

Rigsrevisionen

Selveje Danmark

Socialpædagogernes Landsforbund

Statsforvaltningen

Syddansk Universitet

Social-, Børne- og Integrationsministeriet
Holmens Kanal 22
1060 København K

KRONPRINSESSEGADE 28
1306 KØBENHAVN K
TLF. 33 96 97 98
FAX 33 36 97 50

jurint@sm.dk + sthi@sm.dk

DATO: 24. februar 2014
SAGSNR.: 2014 - 375
ID NR.: 279478

Høring - over forslag til lov om opfølgning på evaluering af kommunalreformen vedrørende det specialiserede socialområde og den mest specialiserede specialundervisning

Ved e-mail af 28-01-2014 har Social-, Børne- og Integrationsministeriet anmodet om Advokatrådets bemærkninger til ovennævnte forslag.

Advokatrådet har følgende bemærkninger:

Indledningsvist skal Advokatrådet bemærke, at det ud fra en retssikkerhedsmæssig vinkel er glædeligt, at der tages initiativer til at beskytte og bevare de højt specialiserede tilbud inden for socialområdet, idet det er Advokatrådets erfaring, at det i stigende grad har været vanskeligt for borgere at blive visiteret til specialtilbud, hvis disse tilbud ikke har været i borgerens handlekommune.

Samlingen af specialviden i VISO er en stor styrke for borgeren, hvis det rent faktisk medfører, at kommunen inddrager konklusionerne i deres afgørelser. Det må dog samtidig bemærkes, at det findes retssikkerhedsmæssigt betænkeligt i forhold til borgeren, hvis kommunerne kan spørge den højeste sagkundskab på området for derefter ikke at følge denne anbefaling.

Det er Advokatrådets opfattelse, at borgerens mulighed for at anmode om Ankestyrelsens inddragelse af VISO's udredning ikke er en tilstrækkelig sikring af borgers retssikkerhed. Advokatrådet henviser i den sammenhæng til, at sagsbehandlingstiden ved Ankestyrelsen er 10-12 måneder, hvilket kan medføre, at den borger, der har brug for genoptræning efter en erhvervet hjerneskade, vil tabe ikke blot tiden fra sagsbehandlingsperioden, men måske også muligheden for reelt at blive genoptrænet.

Advokatrådet finder det relevant, at det bliver undersøgt nærmere, i hvilket omfang VISO's rådgivning faktisk medfører, at borgere får tilkendt et højt specialiseret tilbud inden eller i forbindelse med, at man udvider VISO's område, således som det påtænkes i lovforslaget.

For så vidt angår de forløbsbeskrivelser, som Socialstyrelsen fremover vil udarbejde for nogle særlige målgrupper, skal Advokatrådet opfordre til, at der nærmere redegøres for, hvilken vægt disse skal have i den konkrete sagsbehandling, når det ikke er hensigten at borgeren skal kunne støtte ret på dem. De borgere, der vil blive omtalt i en forløbsbeskrivelse, må antages at være begrænset i deres muligheder for selv at bidrage til sagsbehandlingen. Advokatrådet anser således ikke umiddelbart, at disse ikke-bindende forløbsbeskrivelser vil medføre forbedringer for den enkelte borgers retsstilling eller medføre en udligning af forskelle i mellem kommunerne.

Advokatrådet bemærker, at der fortsat er sammenfald mellem den myndighed (kommunen), der beslutter hvad der er relevant at inddrage i en sag og den myndighed, der skal betale for tilbuddet. Advokatrådet finder, at det er retssikkerhedsmæssigt betænkeligt for den borger, der ønsker en vurdering af sit behov og en bevilling efter loven, der modsvarer dette.

Advokatrådet anerkender forslaget om, at Socialstyrelsen tillægges mulighed for at udrede højt specialiserede tilbud og om nødvendigt give driftspålæg.

I tilknytning hertil opfordrer Advokatrådet til, at der til denne administrative funktion tilføjes en mulighed for, at borgere kan rette henvendelse direkte til Socialstyrelsen om konkrete "truede" tilbud. Det er nemlig Advokatrådets erfaring, at pårørende eller ansatte ofte er vidende om problematikker længe før det ellers vil komme til Socialstyrelsens kundskab. Hvis man reelt skal forhindre, at en truet institution drænes for kvalificeret arbejdskraft som følge af manglende henvisninger og sikre, at institutionen kan fastholde positionen som højt specialiseret, er en sådan tidlig indgriben efter Advokatrådets opfattelse meget formålstjeneligt.

Med venlig hilsen

Torben Jensen

Jonas Kjellmann

Fra: Tove B. Andersen
Sendt: 4. februar 2014 13:38
Til: Jura og International, postkasse; Stine Hildebrandt
Emne: - forslag til lov om opfølgning på evaluering af kommunalreformen vedr. det specialiserede socialområde

Ankestyrelsen har modtaget høring om- forslag til lov om opfølgning på evaluering af kommunalreformen vedr. det specialiserede socialområde, jeres j.nr. 2013-3938

Vi har ingen bemærkninger.
Ankestyrelsens j.nr. 2014-0017-06579

Venlig hilsen

Tove B. Andersen
Chefkonsulent
Social Tværfagligt P-team

Dir. tlf.: 61 89 72 89
Mail: ta@ast.dk

Ankestyrelsen

Ankestyrelsen
Amaliegade 25, Postboks 9080
1022 København K, www.ast.dk
Mail: ast@ast.dk, Tlf.: 33 41 12 00
Åbningstid: 9.00-15.00 alle hverdage

*Fortrolige og personfølsomme oplysninger
skal sendes til sikkermail@ast.dk*

17. februar 2014

**Høring over forslag til lov om opfølgning på evaluering på kommunalreformen
vedrørende det specialiserede socialområdet og den mest specialiserede spe-
cialundervisning**

BUPL har ingen kommentarer til forslaget.

Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale forhold
Holmens Kanal 22
1060 København K

København den 25.02.2013
J.nr: 3.7.17/amc

Høringssvar på opfølgning på evaluering af kommunalreformen vedrørende det specialiserede socialområde og den mest specialiserede specialundervisning.

Overordnet

Det er af væsentlig betydning for forslagets succes, at Socialstyrelsen får tilført de nødvendige ressourcer, hvis overvågningen af udviklingen i målgrupper, tilbud og ydelser, den centrale udmelding af målgrupper og særlige indsats, muligheden for at tilbagevise kommunernes løsningsforslag samt muligheden for at pålægge driftspålæg skal forløbe optimalt og til gavn for børn og unge med særlige behov.

Børnerådet er bekymret for, om børn med særlige behov på nuværende tidspunkt får den specialiserede ydelse, de har behov for. Børnerådet mener derfor, at der ikke må ske en yderligere afspecialisering på området. Det er derimod afgørende, at der sker en øget specialisering på de områder, hvor behovet findes, sådan at de børn og unge, der har behov for det, bliver mødt med de rette kompetencer, som sikrer og fastholder en positiv udvikling.

Overvågning

Børnerådet bifalder muligheden for overvågning, men ønsker sig, at det i bemærkningerne til forslaget præciseres og konkretiseres, hvad overvågningen består af samt konkret kan bruges til. Det er fx ikke uden betydning, om overvågningen skal bruges til at foretage en kortlægning af inklusionsprocessens effekter, hvad angår den mest specialiserede specialundervisning, eller om den skal bruges til en konkret kortlægning af indsatsen for specialiseret genoptræning af børn med erhvervet hjerneskade, hvad angår det specialiserede socialområde.

Central udmelding

Socialstyrelsen kan med fordel tildeles øgede beføjelser, så den får mulighed for at indskærpe nødvendigheden af tilpasninger og forbedringer på kommunalt og regionalt niveau. Som tidligere nævnt skal det endvidere sikres, at Socialstyrelsen får de nødvendige ressourcer tildelt til at løfte opgaven med at udføre det undersøgelsesarbejde, der kræves for at kunne lave en central udmelding.

Anmodning om fornyet behandling

Kommunens fornyede behandling stiller krav om en objektiv og upartisk vurdering, som må forventes at være svær at overholde, da det er egen indsats, som kommunalbestyrelsen skal foretage vurdering af. Dette er i sig selv problematisk. Til eksempel kan nævnes, at baggrunden for lov om socialtilsyn var, at der skulle sikres et ensartet tilsyn og særligt sikres et objektivt tilsyn. Dette bør også være gældende for

Socialstyrelsens beføjelser, og det er afgørende, at Socialstyrelsen får mulighed for selv at foretage yderligere undersøgelse af egen drift, herunder at kortlægge og analysere hvorvidt et tilbud bør opretholdes eller ej.

Driftspålæg

Børnerådet ønsker at kvittere for, at forslaget anerkender vigtigheden af at bevare højt specialiseret viden. Specialviden kræver volumen og ressourcer, hvorfor der er god sammenhæng med, at Socialstyrelsen kan pålægge kommuner at arbejde sammen i større enheder.

Bestemmelsen om driftspålæg er indført for at sikre børn og unge med særlige behov en specialiseret ydelse. Derfor bør det tilføjes som en del af Socialstyrelsens vurdering, at behovet for en særlig indsats er afgørende for driftspålæg.

Formuleringen "helt særlige tilfælde" på side 13 bør slettes, så det sikres, at kommunernes incitament til at bevare og oprette de specialiserede tilbud bevares, samt at bestemmelsen bliver anvendt ud fra hensynet til børnenes bedste. Socialstyrelsen kan ud fra bestemmelsen i § 13 c, for at sikre det *fornødne* udbud af højt specialiserede tilbud, *undtagelsesvist* pålægge en kommunalbestyrelse eller et regionsråd at etablere eller fortsat drive et tilbud eller tilbyde en indsats. At Socialstyrelsen undtagelsesvist kan lave driftspålæg må være tilstrækkelig formulering, der overflødiggør formuleringen "helt særlige tilfælde".

Børnerådet deler den bekymring, der bliver udtrykt i bemærkningerne til lovforslaget, for om specialiserede undervisningstilbud fortsat vil være til rådighed for den gruppe af elever med komplicerede og sammensatte vanskeligheder, som har behov for det, og er af den opfattelse, at forslaget skal afspejle denne bekymring.

Øget synergi på området for den mest specialiserede specialundervisning

Børnerådet deler som sagt forslagsstillers bekymring og med tanke på flere eksempler, hvor inklusion af børn med særlige behov ikke er lykkedes, bør den foreslåede ordning være mere vidtrækkende – gerne ved at der indføres flere konkrete initiativer, der i langt højere grad sikrer implementering af faglig viden i praksis. Der bør i den forbindelse følges op på de initiativer, der iværksættes for eleverne. På nuværende tidspunkt har VISO en rådgivningsfunktion, og opfølgningen kan med fordel ligeledes varetages af VISO eller anden tredjepart med henblik på at sikre en objektiv vurdering.

Endelig er det vigtigt, at man i inklusionsprocessen pålægger kommunerne at definere vellykket inklusion ud fra parametre, som er fastlagt ud fra centralt fastsatte kriterier (f.eks. via Socialstyrelsen). Vellykket inklusion er ikke, at et barn fysisk integreres i et normalmiljø. Vellykket inklusion er, når både barnet med særlige behov og alle øvrige elever i klassen støttes i at nærme sig hinanden, og at denne proces sker under tæt og vedvarende bistand fra fagligt veluddannet personale både i undervisningen og i den øvrige skoletid.

Øvrigt

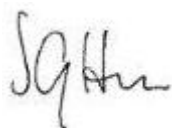
Børnerådet kvitterer for tiltaget på side 27, som handler om, at der hvert år skal foretages en høring, hvor relevante organisationer kan komme med input til brug for Socialstyrelsens vurdering af, om der er behov for en central udmelding af målgrupper og indsatser, for at sikre og videreudvikle den mest specialiserede indsats på tværs af kommuner og regioner. Det er afgørende, at der indføres tiltag rettet mod at høre netop de, som har behov for disse tilbud. De handicappede og udviklingshæmmede børn er i den forbindelse en særlig udsat gruppe, da deres stemme ikke nødvendigvis er så tilgængelig som andre børns i

inklusionssammenhængen. Det er af stor betydning, at der findes eller oprettes tilbud og specialundervisning, som i tilstrækkelig grad lever op til behovene, udviklingsmulighederne og trivslen for netop disse børn.

Med venlig hilsen

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'P' followed by a horizontal line.

Per Larsen
Formand for Børnerådet

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'SGH' followed by a flourish.

Søren Gade Hansen
Chefkonsulent

Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og sociale forhold
Holmens Kanal 22
1060 København K

Den 25. februar 2014

Høring vedr. det specialiserede socialområde og den mest specialiserede specialundervisning

Børnesagens Fællesråd takker for muligheden for at afgive hørings svar vedr. ovennævnte.

Børnesagens Fællesråd anbefaler, at der sker en øget national overvågning og koordination på tværs af kommuner og regioner i forhold til at understøtte de relevante tilbud og indsatser på de mest specialiserede områder med små eller særlige komplekse målgrupper. Det er helt centralt, at specialkompetencer sikres og styrkes med henblik på de særligt udsatte grupper.

Børnesagens Fællesråd hilser det derfor velkommen, at Socialstyrelsen fremover skal forestå overvågningen heraf med henblik på at opnå styrket national faglig planlægning.

Børnesagens Fællesråd understreger samtidig, at det bør sikres gennem konkret inddragelse af de specialiserede institutioner, som VISO trækker på for at sikre og udvikle sammenhængen mellem daglig praksis, rådgivning og koordinering af den samlede ekspertise på området til gavn for ikke mindst børn og unge med særlige behov.

Børnesagens Fællesråd anbefaler endvidere, at det i tilknytning til pålæg om at samle små specialiserede tilbud sikres, at der fokuseres på alle de særlige kompetencer, og at disse bør videreføres i en ny struktur til gavn for målgruppen.

Børnesagens Fællesråd gør særligt opmærksom på, at i regler om takstberegninger (§174) bør ligestille kommunale og selvejende institutioner, så der ikke sker en konkurrenceforvridning som følge af moms på de selvejende institutioner.

Venlige hilsener

Sekretariatschef

Social- Børne- og Integrationsministeriet
Holmens Kanal 22,
1060 København K.

3. februar 2014

Vedr. høring over forslag til lov om opfølgning på evaluering af kommunalreformen vedrørende det specialiserede socialområde, sagsnr. 2013 – 3938.

Vi har i CFD med interesse fulgt udviklingen med evaluering af kommunalreformen og det efterfølgende arbejde med forberedelse af en samling af de mest specialiserede specialrådgivningsydelser i VISO og etablering af en national koordineringsstruktur.

Vi finder det positivt, at man fra statens side påtager sig et ansvar for at sikre en videreførelse af de specialiserede tilbud og en fortsat adgang til specialrådgivning, også for de mindre målgrupper.

Vi finder det også positivt, at man ønsker at skabe et nationalt overblik over de mest specialiserede målgrupper, tilbud og indsatser med henblik på at kunne styrke rådgivningen, hvor der ses at være særlige behov.

Vi har noteret os, at den objektivt finansierede døvekonsulentordning ved CFD (tidligere Center for Døve) ikke er nævnt under de tilbud, som skal overføres til VISO.

I den forbindelse har vi følgende bemærkninger:

- Døvhed er en kompliceret funktionsnedsættelse, som ikke kun medfører kommunikationsproblemer. Mange døve har desuden et videns- og informationshandicap, som medfører et særligt behov for specialrådgivning. Vi finder derfor påkrævet, at der fortsat eksisterer et landsdækkende tilbud om rådgivning på tegnsprog fra fagpersoner med særlig viden om døve.
- Der er fortsat behov for et helhedsorienteret tilbud om rådgivning med mulighed for at rådgive bredt indenfor hele det sociale spekter, uddannelsesområdet og arbejdsmarkedsområdet. Vores årlige opgørelser over rådgivningsbehovet viser, at de døve brugere af ordningen kommer med gennemsnitligt 2- 3 forskellige problemstillinger i løbet af året, fx arbejdsløshed, familieproblemer og økonomiproblemer.
- Det er vigtigt, at døve brugere fortsat kan henvende sig om rådgivning hos døvekonsulenterne uden forudgående visitation, uanset hvor i landet de bor og uanset problemets omfang og karakter.

CHEF FOR RÅDGIVNING

CFD
Oktobervej 22A
2730 Herlev

T: 4439 1150
M: 4074 7983

hb@cfid.dk
www.cfid.dk

- Da målgruppen er lille og området derfor sårbart, ca. 1200 brugere af døvekonsulentordningen årligt, er det vigtigt med en fortsat samlet døvekonsulentordning af hensyn til faglig udvikling og videndeling
- Det er meget vigtigt for ordningens bevarelse, at der fortsat eksisterer en samlet solidarisk finansiering af døvekonsulentordningen, uanset i hvilket regi det bliver.

Med venlig hilsen

A handwritten signature in blue ink that reads 'Helle Brøgger'.

Helle Brøgger

Chef for Rådgivning

Social-, Børne- og Integrationsministeriet
Holmens Kanal 22
1060 København K

24. februar 2014
2014/5420/0001*2/
ABC/ES

Høring over forslag til lov om opfølgning på evaluering af kommunalreformen vedrørende det specialiserede socialområde og den mest specialiserede specialundervisning

Social-, Børne- og Integrationsministeriet har i brev af 29. januar 2014 anmodet om bemærkninger til ovennævnte lovudkast. Danmarks Lærerforening har følgende bemærkninger:

Det fremgår af lovudkastet, at baggrunden for lovændringen er en bekymring for, dels om der fremover vil være tilstrækkelig specialiseret viden og kompetencer på det sociale område i forhold til borgere med specielle komplekse behov, og dels om der fortsat vil være specialiserede undervisningstilbud til rådighed for den lille gruppe af elever med komplicerede og sammensatte vanskeligheder.

Danmarks Lærerforening deler denne bekymring, men vi finder ikke, at de tiltag, der er i dette lovforslag i tilstrækkelig omfang sikrer, at borgere og elever i de enkelte kommuner får det tilbud, de har behov for. Forslaget løser ikke de problemer der opstår grundet kommunerens manglende brug af de specialiserede tilbud. Dette bevirker, at det er svært at opretholde de faglige miljøer. Der er derfor al mulig grund til bedre at sikre, at såvel undervisningstilbuddene som den nødvendige og relevante specialrådgivning forefindes og kan udvikles.

Lovforslaget indeholder flere gode tiltag, men de svækkes af, at der ikke stilles krav til kommunerne om eksempelvis at følge de vejledninger eller den rådgivning for indsatsen, der bliver udarbejdet.

Vi finder, at de forløbsbeskrivelser, som Socialstyrelsen udarbejder for elever og borgere med specielle behov, i langt højere grad skal være forpligtende for den enkelte kommune. Det bør ikke være op til den enkelte kommune at afgøre, om de vil give disse grupper af elever og borgere det tilbud, som man ud fra den eksisterende faglige viden ved bedst vil imødekomme deres behov.

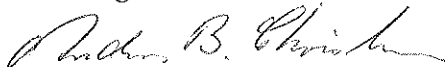
Ligeledes finder vi, at kommunerne både bør forpligtes til at inddrage VISO i forbindelse med udredningen af behovet for et specialiseret tilbud, og samtidig bør de forpligtes til at følge den rådgivning, der bliver givet.

De lands-og landsdelsdækkende undervisningstilbud er tilbud med så specialiseret viden, som man indtil nu har ønsket at sikre med en helt særlig status. De vil derfor også være en vigtig del af den rådgivningsfunktion som VISO får med dette forslag. Samtidig kan vi se, at elevtallet til skolerne er dalende.

Derfor bør Socialstyrelsen sammen med Undervisningsministeriet følge udviklingen i tilbuddene tæt, og hvert år gøre status for udviklingen. Hvis tilbuddene er lukningstruede skal Socialstyrelsen gribe ind og vurdere om muligheden for driftspålæg skal benyttes. Vi er meget bekymrede for, at det med det nye system, der vil blive opbygget, vil tage for lang tid før, der bliver taget initiativ til handling for at sikre tilbuddenes eksistens. Det kan dermed medføre, at tilbuddene reelt er lukket inden Socialstyrelsen tager initiativ til at gribe ind.

Evalueringen af kommunalreformen viste, at takstfinansieringen giver nogle u hensigtsmæssigheder. Det har foreningen også påpeget i flere tidligere høringsskrivelser. Vi har set flere eksempler på, at kommuner i højere grad har fokus på at få så billigt et tilbud som muligt, uanset kvaliteten af tilbuddene i relation til borgernes behov. Det kortsigtede fokus på økonomi er en trussel for den fortsatte faglige udvikling af tilbuddene. Foreningen skal derfor foreslå, at de specialiserede tilbud, der i dag er takstfinansieret, bliver omfattet af abonnementsordninger eller objektivt finansieret.

Med venlig hilsen

Anders Bondo Christensen

Eyy Stokholm

Jonas Kjellmann

Fra: Elsebeth Jensen
Sendt: 29. januar 2014 13:56
Til: Stine Hildebrandt
Emne: VS: Høring over forslag til lov om opfølgning på evaluering af kommunalreformen vedrørende det specialiserede socialområde og den mest specialiserede specialundervisning

Fra: Dansk Arbejdsgiverforening [<mailto:DA@da.dk>]
Sendt: 29. januar 2014 13:45
Til: Lovekspeditionen
Emne: SV: Høring over forslag til lov om opfølgning på evaluering af kommunalreformen vedrørende det specialiserede socialområde og den mest specialiserede specialundervisning

Under henvisning til det til DA fremsendte høringsbrev af d.d. vedrørende ovennævnte skal vi oplyse, at sagen falder uden for DA's virkefelt, og at vi under henvisning hertil ikke ønsker at afgive bemærkninger.

Med venlig hilsen

Elise S. Hansen
Chefsekretær

Fra: Lovekspeditionen [<mailto:p-lex@sm.dk>]
Sendt: 28. januar 2014 14:43
Til: Udsendelse Social- og Integrationsministeriet
Cc: Stine Hildebrandt; Elsebeth Jensen
Emne: Høring over forslag til lov om opfølgning på evaluering af kommunalreformen vedrørende det specialiserede socialområde og den mest specialiserede specialundervisning

Holmens Kanal 22, 1060 København K
Tlf. 3392 9300, Fax. 3393 2518, E-mail sm@sm.dk
J.nr. 2013-3938

Til myndigheder og organisationer, jf. vedlagte høringsliste

Høring over forslag til lov om opfølgning på evaluering af kommunalreformen vedrørende det specialiserede socialområde og den mest specialiserede specialundervisning

Med venlig hilsen

Social -, Børne – og Integrationsministeriet
Att.: jurint@sm.dk og sthi@sm.dk

Dansk Blindesamfund
Landsforening af blinde
og svagsynede i Danmark

Taastrup, den 25/2 2014

Høring over forslag til lov om opfølgning på evaluering af kommunalreformen vedrørende det specialiserede socialområde og den mest specialiserede specialundervisning.

Dansk Blindesamfund takker for muligheden for at fremkomme med kommentarer til ovenstående lovforslag.

I januar 2014 havde vi lejlighed til at kommentere udkast til lov om kommunernes overtagelse af de regionale lands- og landsdelsdækkende undervisningstilbud udsendt af undervisningsministeriet. I den afgivne kommentar, som vi tillader os at vedlægge som bilag, anførte vi blandt andet, at det nærværende og det nævnte tidligere fremsendte lovforslag skal ses i sammenhæng, idet de begge er en udmøntning af den aftale, som d. 13. november 2013 blev indgået mellem samtlige folketingets partier.

Dansk Blindesamfund deler de generelle bekymringer og kritiske vurderinger, som Danske Handicaporganisationer – DH – har givet udtryk for i organisationens høringssvar til det foreliggende lovforslag.

Når dette er sagt finder Dansk Blindesamfund derudover anledning til at knytte nogle generelle og specifikke bemærkninger til lovforslaget på baggrund af de konsekvenser det efter vores opfattelse synes at ville få for blinde og stærkt svagsynede borgere.

Siden decentraliseringen af indsatsen overfor gruppen af synshandicappede tog sin begyndelse med socialreformen fra 1970'erne, over udlægningen af særfor sorgen i 1980, den såkaldte "lille socialreform" i 1998 og frem til den seneste kommunalreform i 2007 har vi kunnet konstatere, at kommunernes indsats overfor den enkelte blinde og stærkt svagsynede borger har haft til stadighed aftagende effekt. Disse alvorlige konsekvenser har selvsagt ikke været et ønsket resultat af de beslutninger som regering og folketing har truffet på området i gennem de forløbne godt 40 år.

Efter Dansk Blindesamfunds opfattelse har der gennem hele dette forløb været en tro på at det ville være muligt decentralt i kommunalt regi – gennem sagkyndig bistand fra overordnede/decentrale statslige, amtskommunale og andre instanser – at tilvejebringe en indsats baseret på høj faglig kvalitet.

I dag kan vi konstatere, at denne tilgang til løsningen af udfordringerne for gruppen af borgere med et alvorligt synshandicap ikke slår til. En række rapporter gennem årene har dokumenteret denne uønskede udvikling. Folketinget behandlede i 2007 beslutningsforslag B130 om blindes befordringsproblemer i lyset af de tiltagende vanskeligheder synshandicappede borgere står overfor og fulgte debatten op med 2 rapporter fra SFI fra oktober 2010 om henholdsvis en vurdering af blinde børns og voksnes situation i Danmark. Begge disse rapporter bekræftede de bekymrende og utilfredsstillende manglende resultater af den ganske omfattende indsats på området målt i økonomiske- og medarbejdermæssige ressourcer, som har været sat ind på området.

I Danmark har vi gennem mere end 150 år erkendt, at en dedikeret faglig indsats er nødvendig for at afhjælpe og kompensere for følgerne af et alvorligt synshandicap. En sådan indsats kan ikke tilvejebringes decentralt i landets 98 kommuner – end ikke regionalt i et land af Danmarks størrelse. Den samme erkendelse har man gjort i de fleste lande vi sammenligner os med. I denne forbindelse skal nævnes træning og undervisning i ADL, mobility, skrivning og læsning af punktskrift på dansk og andre relevante fremmedsprog, samt brugen af komplicerede elektroniske hjælpemidler. Hertil kommer opfølgning, efter- og videreuddannelse i disse fag, samt uddannelse af fremtidens fagfolk på de her nævnte områder.

I Dansk Blindesamfund har vi derfor adskillige gange forsøgt at fremkomme med analyser og forslag til at imødegå denne udvikling. Senest har vi fremsat forslaget om skabelsen af et nationalt ressourcecenter på området gennem en fusion af de 2 eksisterende centre, se omtalen herom nedenfor.

I Dansk Blindesamfund er vi af den opfattelse, at det foreliggende lovforslag på lidt længere sigt betyder en afvikling af Refsnæsskolen i Kalundborg og Blindeinstituttet i København uden at skabe nye rammer for indsatsen overfor blinde og stærkt svagsynede. En sådan konsekvens har næppe været forudset af de politiske partier, som står bag aftalen fra den 13. november 2013.

De 6 landsdækkende institutioner på handicapområdet, som i dag forvalter objektive midler til finansiering af rådgivning, vejledning og udvikling, modtager til sammen ca. 110 mil kr. Heraf modtager Refsnæsskolen og Blindeinstituttet henholdsvis 17 og 23 mil kr.

I Dansk Blindesamfund har vi meget svært ved at forstå, at en overflytning af disse ca. 40 mio. kr. til VISO under Socialstyrelsen repræsenterer et svar på den ovenfor beskrevne udvikling på synsområdet.

Hvordan skal en dialogbaseret koordinationsstruktur kunne sikre mod den uhensigtsmæssige afspecialisering, som vi i Dansk Blindesamfund har oplevet på synsområdet?

Koordinationsstrukturen adresserer ikke hovedproblemet – nemlig kommunernes manglende **efterspørgsel efter, og brug af**, specialiserede tilbud og ydelser.

Det fremgår af bemærkningerne, at: *"Koordinationsstrukturen skal bidrage til, at der er det fornødne udbud af tilbud til målgrupper med de mest specialiserede behov. Hermed understøttes kommunernes anvendelse af tilbuddene, samt at tilbuddene udvikles dynamisk i takt med, at behovene ændrer sig."* Denne begrundelse for det foreslåede system giver

Dansk Blindesamfund anledning til at spørge om gruppen af blinde og stærkt svagsynede betragtes som hørende til en af de målgrupper som de mest specialiserede tilbud retter sig imod. Dette spørgsmål giver lovforslagets bemærkninger ikke noget entydigt svar på. Tværtimod anføres det under pkt. 2.1.3.1. at, *"Der er ikke nogen fast definition på, hvilke målgrupper der er de mest specialiserede. De konkret omfattede målgrupper kan derfor udvikle sig over tid. Der kan opstå behov for specialviden for nye målgrupper. På samme vis kan der være indsatser, som i dag er forbeholdt meget små målgrupper, hvor specialviden om nogle år vil være blevet til almen viden og udbredt til lokale indsatser."*

Gennem mere end 150 år har det været en fastslået kendsgerning, at blinde og stærkt svagsynede har brug for særligt tilrettelagt social træning og undervisning i en række synskompenserende færdigheder, som grundlæggende ikke har ændret sig over tid, det har alene været de undervisningsmetoder og tekniske hjælpemidler som over tid har ændret sig. De mange års erfaring har tillige lært os at denne viden og erfaring ikke med tiden spredes til lokale indsatsområder, hertil er kravene for komplekse og fagligt krævende.

Lovforslaget og bemærkningerne til dette giver således ikke Dansk Blindesamfund umiddelbart noget svar på, hvorledes det med sikkerhed i fremtiden kan sikres at kommunerne benytter og medvirker til en udvikling af de specialiserede tilbud rettet mod gruppen af blinde og stærkt svagsynede i form af Refsnæsskolen, Blindeinstituttet og de kommunale/regionale kommunikationscentre på synsområdet, medmindre man kan forestille sig at Socialstyrelsen straks efter lovens ikrafttræden tager skridt til at bruge kompetencen til en landsdækkende central udmelding på synsområdet, jf. beskrivelsen af denne nye kompetence under pkt. 2.1.3.2. Det er der imidlertid ikke lagt op til i de generelle bemærkninger til lovforslaget.

For at understrege hvor alvorligt vi ser på udviklingen af kommunernes indsats overfor blinde og stærkt svagsynede, vil vi i Dansk Blindesamfund henstille til ministeriet og Socialstyrelsen at betragte nærværende høringssvar som en opfordring til at overveje en sådan landsdækkende central udmelding på synsområdet så snart, der er et lovmæssigt grundlag herfor. Der er jo som anført rigelig dokumentation for et sådant forslag i de nævnte rapporter fra SFI.

Ud over disse generelle bemærkninger til lovforslaget skal Dansk Blindesamfund anføre følgende specifikke bemærkninger:

Ad 2.3.1.

Dansk Blindesamfund skal foreslå, at man identificerer de mest specialiserede tilbud og indfører en pligt til at disse én gang årligt skal afrapportere til Socialstyrelsen om den økonomiske og belægningsmæssige status og prognosen herfor, således at der er en reel mulighed for at gennemføre en vurdering af behovet for centralt besluttede foranstaltninger til imødegåelse af en evt. lukningstrussel.

Dansk Blindesamfund finder endvidere, at der i lovforslaget generelt er meget lidt fokus på kvaliteten i tilbuddene, og det er derfor uklart, hvordan Socialstyrelsen i fremtiden vil kunne overvåge, om der er den rette kvalitet i disse. Det skal derfor foreslås, at man i Socialstyrelsen indfører egentlige indholdsmæssige kvalitetskrav i forhold til de mest

specialiserede tilbud og herunder ikke mindst de tilbud, som kommunerne vurderer at repræsentere tilbud af en tilstrækkelig kvalitet. For nærværende stilles der ingen kvalitetsmæssige krav og det er derfor ikke muligt at gennemføre en kvalificeret dialog med kommunerne om, hvorvidt de tilbud som kommunerne tilvejebringer, indeholder den fornødne faglige specialiseringsgrad til løsningen af en given opgave.

Ad 2.1.3.2.

Dansk Blindesamfund har meget svært ved at se, hvilke argumenter der skulle tale i mod at brugerorganisationerne deltager i det faglige råd. Deltagelsen af interesseorganisationerne vil tværtimod kunne være medvirkende til at kvalificere rådets arbejde.

Ad pkt. 2.1.3.4.

Dansk Blindesamfund skal bifalde bemærkningerne til forslaget under pkt. 2.1.3.4. hvoraf det fremgår, at såfremt der er en række små tilbud som ikke hver for sig er fagligt bæredygtige, så kan socialstyrelsen pålægge en kommune at samle tilbuddene med henblik på en konsolidering. På synsområdet har Dansk Blindesamfund i 2013 fremlagt et forslag til en samling af ressourcerne og den tilbageværende højt specialiserede viden i et samlet kompetencecenter. Det er Dansk Blindesamfunds opfattelse, at man med fordel kan samle de to centre på synsområdet - Synscenter Refsnæs og Institutet for Blinde og Svagsynede i København - idet der på synsområdet er et akut behov for konsolidering af den mest specialiserede viden.

Ad pkt. 2.2.1.

Af lovforslaget fremgår der ikke noget konkret om, hvordan VISO skal overtage specialrådgivningsopgaven. Dansk Blindesamfund finder det derfor vanskeligt at kommentere på, om hvorvidt opgaven vil blive løst på tilfredsstillende måde. Hverken i dette eller lovforslaget om overtagelse af de lands- og landsdelsdækkende undervisningstilbud er der givet en beskrivelse af hvordan man vil sikre eksistensen af en højt specialiseret viden og ej heller hvordan man vil sikre sig, at borgerne kan få adgang til specialrådgivning indenfor disse områder.

Dansk Blindesamfund finder det, som anført ovenfor, stærkt bekymrende, at man med nærværende lovforslag i forening med lovforslaget til lov om kommunernes overtagelse af de regionale lands- og landsdelsdækkende undervisningstilbud i realiteten fjerner sikkerheden for at der i det hele taget opretholdes højt specialiserede tilbud til de mindre handicapområder. I dag giver de eksisterende regler om opretholdelsen af de lands- og landsdelsdækkende institutioner en sikkerhed for, at vi som samfund har forpligtet os til at sikre en højt specialiseret faglighed også i forhold til meget små handicapgrupper. Med de to nævnte lovforslag fjerner man denne sikkerhed. Det gælder ikke mindst de institutioner, som retter sig imod blinde og stærkt svagsynede.

Af forslaget fremgår det bl.a. at den nationale videns og specialrådgivningsorganisation (VISO) i Socialstyrelsen skal sikre koordination og vidensudvikling på området for den mest specialiserede specialundervisning. Dansk Blindesamfund finder det helt afgørende for at sikre en reel udvikling af specialistviden på de mindre handicapområder, at opgaverne forbundet med videnuvikling forankres i de specialiserede tilbud og at forslaget ikke

indebærer en formodning for at man centralt kan opbygge en specialiseret viden - adskilt fra praksis.

I forhold til forslaget om at ansvaret for tilvejebringelsen af specialrådgivningen på specialundervisningsområdet skal overgå fra de lands- og landsdelsdækkende institutioner til VISO skal Dansk Blindesamfund specifikt gøre ministeriet opmærksom på, at det er en fejl, at Instituttet for Blinde og Svagsynede står opført som en landsdækkende specialundervisningsinstitution.

Instituttet for Blinde og Svagsynede løser således specialrådgivningsopgaver som i al væsentlighed relaterer sig til andre lovgivningsområder end specialundervisningsområdet, herunder i særdeleshed lovgivning på beskæftigelses- og arbejdsmarkedsområdet og indenfor sociallovgivningen. Det er vurderingen at Instituttets opgaver indenfor specialundervisning udgør under 5 % af aktiviteterne og det må derfor betragtes som en fejl at medtage Instituttet i opgørelsen over specialundervisningsinstitutioner.

Ad 3. Økonomiske og administrative konsekvenser.

Dansk Blindesamfund finder det meget bekymrende, at det af bemærkningerne til lovforslaget fremgår, at etableringen af den nationale koordinationsstruktur og udvidelsen af VISO-området for den mest specialiserede specialundervisning vil indebære øgede administrationsomkostninger svarende til 10 mio. kr., der tænkes finansieret af satspuljemidlerne som jo rettelig burde anvendes til direkte foranstaltninger til samfundets mest udsatte. Dette finansieringsbehov til administrative strukturer bør ikke dækkes gennem midler fra Satspuljen, men derimod sikres permanent via ministeriets budget. Man planlægger at afsætte 16 årsværk til strukturen, hvad skal disse mennesker lave ud over at have en løbende dialog med kommunerne om afspecialiseringsudfordringen?

Allerede i dag er specialundervisningsområdet præget af ikke-ubetydelige administrationsomkostninger som følge af at der såvel i de enkelte kommuner og regioner som driftsherrer, i KKR's rammeaftalesekretariater, på de enkelte tilbud, i VISO og i socialstyrelsen er administrative opgaver forbundet med løsning af den mest specialiserede specialundervisningsopgave. Med forslaget lægger man op til endnu flere administrative omkostninger i den centrale styring af området, hvilket uundgåeligt vil medføre færre ressourcer til den egentlige borgernære opgavevaretagelse. Dansk Blindesamfund efterlyser en oplysning af, hvilke og hvor omfattende de forventede administrative opgaver forventes at ville være

Afsluttende bemærkninger

Følgende 4 forhold skal nævnes her:

1. Der er grund til at notere sig, at det overordnede udgangspunkt for lovforslaget er et større statsligt engagement og ansvar på området. Imidlertid finder Dansk Blindesamfund til trods herfor anledning til at beklage, at lokale kommunaløkonomiske hensyn fortsat tillægges større betydning end hensynet til en fagligt kvalificeret indsats overfor den enkelte borger med et alvorligt synshandicap. Denne prioritering vil også i fremtiden skabe vanskeligheder for en faglig udvikling af den støtte der vil kunne

forventes givet til synshandicappede i forbindelse med skolegang, uddannelse, beskæftigelse og i relation til at mestre den daglige tilværelse.

2. Dansk Blindesamfund ser frem til at blive orienteret om resultatet af den undersøgelse, der primo 2014 vil blive gennemført, og som har til formål at sikre et tilstrækkeligt oplyst grundlag for VISO's overtagelse af ansvaret for koordinering af specialrådgivningen og vidensudvikling på området for den mest specialiserede specialundervisning.
3. Dansk Blindesamfund har noteret sig at VISO – og dermed staten – i henhold til forslaget skal sørge for at tilvejebringe en samlet koordination af specialrådgivning og videreudvikling på området for den mest specialiserede specialundervisning. Målgrupperne svarer til de borgere, som hidtil har henhørt under de lands- og landsdelsdækkende institutioner, her under børn og voksne med synshandicap. Ydelserne skal tilvejebringes gennem et leverandørnetværk, således at der fortsat er en tilknytning til praksis. Kommuner, borgere i målgruppen mv. vil fortsat kunne henvende sig direkte til leverandørnetværket på området, og skal således ikke først visiteres af VISO. I Dansk Blindesamfund lægger vi afgørende vægt på denne direkte adgang til disse ydelser.
4. VISO's overtagelse af ansvaret for tilvejebringelse af specialrådgivningsydelser på det mest specialiserede specialundervisningsområde vil medføre en omlægning af finansieringen af de lands- og landsdelsdækkende tilbud på området. De økonomiske konsekvenser heraf vil blive vurderet på baggrund af den igangværende afdækning af specialrådgivningen på undervisningsområdet og vil blive forhandlet i forbindelse med de heraf følgende bekendtgørelsesændringer. Dansk Blindesamfund skal i den forbindelse henlede opmærksomheden på de anførte bemærkninger ovenfor om Blindeinstituttets faktiske status på specialundervisningsområdet.

På vegne af Dansk Blindesamfund

John Heilbrunn, næstformand

Bilag: Dansk Blindesamfunds høringssvar til Undervisningsministeriets lovforslag om kommunernes adgang til at overtage de lands og landsdelsdækkende specialundervisningstilbud dateret 16. januar 2014

Til
Undervisningsministeriet
Svend.E. Gertz@uvm.dk

Dansk Blindesamfund
Landsforening af blinde
og svagsynede i Danmark

Taastrup, den 16/1 2014

Vedr. Høring over udkast til lov om kommunernes overtagelse af de regionale lands- og landsdelsdækkende undervisningstilbud

Dansk Blindesamfund takker for muligheden for at afgive høringssvar til ovennævnte udkast til lov. Fra Dansk Blindesamfunds side kan vi grundlæggende tilslutte os de synspunkter, som fremgår af Danske Handicaporganisationers høringssvar.

Imidlertid finder vi anledning til at fremkomme med yderligere bemærkninger, idet det for os er afgørende at sikre, at der også fremadrettet eksisterer et specialiseret, landsdækkende specialrådgivnings- og undervisningstilbud særligt målrettet blinde og stærkt svagsynede børn og unge. Vi mener, at dette lovforslag vil føre til yderligere afspecialisering og at konsekvensen – inden for en overskuelig årrække – vil være, at der ikke længere eksisterer et kvalificeret landsdækkende specialundervisningstilbud til blinde og stærkt svagsynede børn og unge.

Om målgruppen og formålet med specialundervisning

Der lever kun ca. 500 blinde og stærkt svagsynede børn og unge under 18 år i Danmark. Et barn eller en ung, der er blind eller stærkt svagsynet defineres ved en synsstatus, der gør at man ser mindre end 10 % af normalt syn eller har en synsfeltsindskrænkning på 10 grader eller mindre. Ca. 140 børn og unge har et synshandicap som det eneste handicap, så der er tale om en meget lille målgruppe.

At være blind eller stærkt svagsynet er et livsvilkår, der har indgribende konsekvenser for den daglige livsførelse. Der kræves derfor en højt specialiseret viden og metodik i specialundervisningstilbuddet pga. kompleksiteten i de kompenserende foranstaltninger.

For at et barn med et alvorligt synshandicap skal være i stand til at deltage i undervisningen i den lokale skole – på lige fod med klassekammeraterne – skal der være et højt specialiseret støttesystem, der kan lære barnet / den unge at håndtere synskompenserende udstyr, herunder f.eks. læse og skrive punktskrift og kompenserende færdigheder i øvrigt.

Da blinde og svagsynede børn bor med deres forældre spredt ud over det ganske land, kan der gå år imellem, at man i den enkelte kommune har et skolesøgende barn med et synshandicap. Det er derfor illusorisk at forestille sig, at ret mange kommuner vil kunne opbygge, opretholde endstige udvikle denne, fornødne specialiserede viden.

Det er her vigtigt at skelne mellem fysiske specialskoletilbud og specialundervisning som specialrådgivning i at være inkluderet i grundskolen. Da antallet af børn og unge, der er blinde og stærkt svagsynede alt andet lige er ens, uanset om de går på specialskolen på Synscenter Refsnæs eller er i hjemkommunens tilbud, er behovet for specialundervisning i form af specialrådgivning ikke faldende. Det er tværtimod stigende, for der vil være flere lærere, pædagoger og andre grupper på skoler og botilbud, der vil have behov for specialrådgivning, for ellers vil niveauet af den undervisning, som blinde børn og unge modtager være faldende, da der ikke er tilstrækkelig viden om nødvendige metoder til indlæring mv.

Denne udvikling vil få fatale konsekvenser for blinde og stærkt svagsynedes uddannelsesgrad, der i forvejen er blevet markant forringet gennem de seneste årtier – jævnfør rapporten "Blinde og svagsynede – Barrierer for samfundsdeltagelse" udgivet af SFI – Det Nationale Forskningscenter for Velfærd i 2010. En registerkørsel foretaget af Danmarks Statistik i 2012 kunne således også dokumentere, at 56 % af Dansk Blindesamfunds ca. 750 medlemmer i alderen 18 til 40 år har en folkeskoleeksamen, som den højest gennemførte uddannelse, hvilket gør det meget vanskeligt at finde fodfæste på et højt specialiseret arbejdsmarked, som det danske. I forvejen er blinde og stærkt svagsynedes beskæftigelsesgrad meget lav - idet kun under 30 % har en eller anden form for tilknytning til arbejdsmarkedet. Det kan også nævnes, at hele 35 % af de unge under 30 år har kontanthjælp, som deres forsørgelsesgrundlag.

De landsdækkende tilbud på blinde og svagsynsområdet

I forhold til vores målgruppe er de to landsdækkende institutioner Institut for Blinde og Svagsynede (Københavns Kommune) og Synscenter Refsnæs (Region Sjælland), der forestår specialrådgivnings- og specialundervisningsopgaver for samtlige 98 kommuner.

Specialrådgivningen og driften af de to institutioner finansieres i dag via objektive midler, som kommunerne betaler. Desuden drives institutionerne via takstfinansierede ydelser.

Det anføres i bemærkningerne til lovforslaget, at søgning til de eksisterende institutioners specialundervisningstilbud er drastisk reduceret siden 2007. Det er utvivlsomt korrekt, at antallet af blinde og stærkt svagsynede børn og unge, der bor på og går i specialskole på Synscenter Refsnæs er faldet, men det er sket, fordi kommunerne har hjemtaget ansvaret for disse børn og unge. Behovet for specialviden og – rådgivning er dermed ikke faldet, tværtimod.

Udviklingen siden 2007 er derimod et udtryk for det, Dansk Blindesamfund frygter, vil accelerere med dette lovforslags vedtagelse. Både Synscenter Refsnæs og Institut for Blinde og Svagsynede har oplevet økonomiske problemer siden 2007, men disse er ikke

opstået pga. specialrådgivningsopgaverne men pga. fald i de takstfinansierede ydelser. Det er således faldet i blinde og stærkt svagsynede børn og unge på Synscenter Refsnæs' takstfinansierede botilbud der har medført de store økonomiske problemer her.

Med dette lovforslag deles driftsspørgsmålet og betalingen for specialrådgivning og -undervisning i to dele. VISO skal købe specialrådgivning om specialundervisning ved at indgå kontrakter med de eksisterende institutioner, mens kommunerne skal overtage driften af disse institutioner. Ved at adskille drift og specialrådgivning skarpt risikerer man dog, at den institution – som VISO har en aftale om landsdækkende specialrådgivning og – undervisning med – risikerer at forsvinde, fordi beliggenhedskommunen ikke kan få driften af institutionen til at løbe rundt.

Konstruktionen i lovforslaget svarer derfor lidt til, at man forsøger at bygge et hus ved at starte med at konstruere taget. Men hvis der ikke er et fundament og nogle mure er der ikke noget, taget kan sidde fast på, og så kommer – i dette tilfælde – specialrådgivningen til at hænge i den tomme luft.

I forslaget bemærkes det, at strukturreformens nærhedsprincip vil være tilgodeset med en kommunalisering af de landsdækkende tilbud. Men kommunaliseringen medfører som anført, i realiteten en ophævelse af enhver form for landsdækkende forpligtelse. Dansk Blindesamfund skal i den forbindelse gøre opmærksom på, at hensigten med at sikre landsdækkende tilbud til små handicapgrupper jo altid har været at sikre, at borgeren med et synshandicap kan få den nødvendige bistand, der skal sikre inklusion, uanset hvor pågældende bor. At kommunerne i mindre grad end tidligere har valgt at gøre brug af den specialiserede indsats på Refsnæs og Instituttet for Blinde og Svagsynede bør efter vores opfattelse ikke føre til en yderligere decentralisering og svækkelse af disse tilbud, tværtimod.

Om rammeaftalerne

Det er jo således, at de tilbud, som de landsdækkende institutioner tilbyder, står til rådighed for alle kommuner. Kommunerne kan i forbindelse med de årlige rammeaftaler tilkendegive i hvilken grad de vil gøre brug af disse tilbud. I det omfang en kommune har fremsendt en sådan tilkendegivelse, er den landsdækkende institution naturligvis forpligtet til at levere. Derimod giver rammeaftalesystemet ingen sikkerhed for den kommune, som ikke har lagt billet ind på ydelser fra den landsdækkende institution. Dette forhold har 2 konsekvenser. For det første får den blinde elev ikke den relevante støtte, og for det andet må den landsdækkende institution reducere sit beredskab svarende til efterspørgslen. Det fremgår endvidere af § 2, stk. 3, nr. 1, som fastslår, at den årlige rammeaftale mellem kommunerne i regionen og regionsområdet, skal omfatte undervisningstilbuddet, men der er ingen garanti for, at et sådant tilbud bliver gjort tilgængeligt for andre kommuner inden for og uden for regionen, idet der ikke foreligger nogen pligt til at tilsikre dette.

Afrundende bemærkninger til lovforslaget

Det er Dansk Blindesamfunds opfattelse, at der er behov for ét landsdækkende specialundervisningstilbud til alle børn og unge med et alvorligt synshandicap, uanset hvor de bor. En sådan institution kan drives af en kommune således som beskrevet i lovforslaget,

men det er nødvendigt, at alle kommuner forpligtes til at sikre, at dette landsdækkende tilbud eksisterer.

Dansk Blindesamfund skal derfor foreslå, at § 2 i lovforslaget formuleres således, at en anden kommune end beliggenhedskommunen – efter aftale med beliggenhedskommunen – kan overtage ansvaret for driften af et lands- eller landsdelsdækkende tilbud. Opretholdelsen af et landsdækkende tilbud er afgørende nødvendig for at sikre og fastholde kvalificerede medarbejdere, fremme udvikling, forskning og kompetencefastholdelse på et lille og højt specialiseret fagligt miljø.

Dansk Blindesamfund er endvidere af den opfattelse, at det fremlagte lovforslag, som jo kun omhandler den del af det specialiserede område, som vedrører undervisningen, skal ses i sammenhæng med de opgaver, omlægning af kompetencer, finansiering og drift, som skal udgå fra socialministeriets ressort, men skal spille sammen med nærværende område. Vi finder, at det ville være langt mere hensigtsmæssigt at få de to områder forelagt som et hele, således at man ikke tager omlægningen i to tempi uden at være i stand til at få hold på de samlede konsekvenser.

Dansk Blindesamfund skal derfor foreslå, at dette lovforslag og/eller det kommende lovforslag fra Social-, Børne- og Integrationsministeriet om de lands- og landsdelsdækkende institutioners specialrådgivning og drift indeholder bestemmelser, der sikrer driften af de lands- og landsdelsdækkende tilbud, selv om disse tilbud drives af en kommune.

Konkluderende er Dansk Blindesamfund af den opfattelse, at det fremlagte lovforslag – på en lang række områder – går i diametralt modsatte retning i forhold til de løsninger, som vi ved gentagne lejligheder har peget på og at det vil få negative konsekvenser i forhold til blinde og stærkt svagsynede børn og unges uddannelsesgrad og muligheder for beskæftigelse og aktiv samfundsdeltagelse på længere sigt.

Vores forslag til ændringer vil kunne rette en smule op på dette, men generelt set har den øgede decentralisering siden 1980'erne ikke medført bedre livsforhold for en så lille borgergruppe som vores.

Med venlig hilsen
DANSK BLINDESAMFUND

Thorkild Olesen
Landsformand

John Heilbrunn
Næstformand

Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration
og Sociale Forhold
Att.: Stine Hildebrandt
Sendt pr. mail til sthi@sm.dk og jurint@sm.dk

Dansk Industri
Confederation of Danish Industry

Høring over forslag til lov om opfølgning på evaluering af kommunalreformen vedrørende det specialiserede socialområde og den mest specialiserede specialundervisning

DI har modtaget høringsmaterialet den 28. januar 2014 og takker for muligheden for at komme med bemærkninger til lovforslaget.

Af respekt for den enkelte borger og for udviklingen af en effektiv offentlig sektor er det efter DI's opfattelse nødvendigt, at der på tværs af hele det specialiserede socialområde etableres en helt anderledes og langt mere systematisk styring af området, end det er tilfældet i dag.

Styringen bør bygge på en grundig udredning og opstilling af resultatmål for den enkelte borger, og valget af indsatser bør basere sig på dokumenteret viden om, hvilke metoder der har hvilken effekt.

DI bakker derfor op om, at Socialstyrelsen tildeles rollen som den instans, der skal indsamle og formidle viden om effekten af indsatserne på det specialiserede socialområde.

Samtidig bør der skabes langt større gennemsigtighed på Tilbudsportalen omkring indholdet i de ydelser, det enkelte tilbud kan levere, og hvad prisen er for disse ydelser. Kun derved kan kommunerne sikre sig, at de køber de rigtige ydelser til de rigtige priser.

DI er derfor enig i behovet for at underkaste de gældende takstregler på det sociale område en revision som beskrevet i lovforslaget. Det er helt afgørende, at takstreglerne i alle tilfælde skaber et incitament for leverandøren til at drive et tilbud så effektivt så muligt. Og det er lige så vigtigt, at takstreglerne sikrer gennemsigtighed og sammenlignelighed på tværs af kommunale, regionale og private tilbud – herunder sammenhæng mellem ydelsesbeskrivelser og takst/pris.

I forbindelse med revisionen af takstreglerne er det afgørende, at der i fastsættelsen af de nærmere regler om beregningsgrundlaget sikres ensartede vilkår for offentlige og private leverandører.

Det betyder for det første, at samtlige direkte og indirekte omkostninger ved leveringen af ydelsen skal indgå. For det andet bør der være fokus på at tilvejebringe de offentlige leverandører de nødvendige forudsætninger for at kunne foretage sådanne beregninger. Erfaringerne fra kommunernes beregning af timepriser på hjemmehjælpsområdet viser, at det kan være forbundet med store udfordringer at få beregnet de gennemsnitlige, langsigtede omkostninger korrekt.

DI har den grundholdning, at alle udbudseguede opgaver i den offentlige sektor bør udsættes for konkurrence. Det gælder også det specialiserede socialområde, selvom DI anerkender, at området har nogle særegne karakteristika, der gør det mere komplekst at skabe konkurrence i traditionel forstand.

DI opfatter derfor også de foreslåede ændringer af Tilbudsportalen som det første skridt i etableringen af grundlaget for en egentlig konkurrenceudsættelse af opgaverne på det specialiserede socialområde. Fordi ændringerne skaber forudsætningerne for, at der fremover kan konkurreres på kvaliteten i ydelserne. Det næste skridt handler om at understøtte, at der fremover også kan konkurreres på prisen. Så kommunerne kan lægge opgaverne ud i åben konkurrence med konkurrence på både kvaliteten og prisen til følge.

DI har ikke yderligere kommentarer til den resterende del af lovforslaget.

Med venlig hilsen

Anders Brøndum
Chefkonsulent

Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration
og Sociale Forhold
Holmens Kanal 22
1060 København K

København, den 24. februar
2014

Høring over forslag til lov om opfølgning på evaluering af kommunalreformen vedrørende det specialiserede socialområde og den mest specialiserede specialundervisning

Dansk Psykolog Forening sætter pris på muligheden for at kommentere på den fremsendte høring og har følgende kommentarer:

Dansk Psykolog Forening udtrykte i forbindelse med evaluering af kommunalreformen bekymring over den alvorlige afspecialisering, der som følge af kommunalreformen har fundet sted i mange kommuner. Foreningen ser positivt på etableringen af den nye dialogbaserede koordinationsstruktur og vidensopbygning på det mest specialiserede socialområde og området for den mest specialiserede specialundervisning.

Psykologer på det kommunale område, blandt andet i PPR-regi, kan bidrage til, at den nødvendige og relevante specialrådgivning fortsat udvikles. Foreningen ser desværre, at strukturelle og organisatoriske hindringer medfører, at der ikke gøres brug af de kompetencer, der besiddes af allerede ansatte psykologer. Foreningen opfordrer derfor til, at samarbejdsformerne i langt højere grad organiseres, således at forskellige faggrupper får bedre mulighed for at samarbejde om opgaveløsninger. Specifikt opfordrer Foreningen til, at der fremadrettet udvikles på samarbejdsstrukturer, der gør det muligt for personale i skoler, institutioner og på ungdomsuddannelser og –tilbud at få adgang til den psykologiske rådgivning, som allerede er etableret - for eksempel i de kommunale PPR-kontorer og i regi af VISO. En sådan adgang ville i høj grad kunne virke udviklende for personalets faglighed samt sikre rettidig identifikation af opgaveløsninger, som ikke giver udbytte eller direkte skader. Dette er en ganske simpel løsning, da der er tale om omorganisering af allerede ansat personale.

Dansk Psykolog Forening mener yderligere, at kommunerne bør undlade at trække børn med behov for specialiserede indsatser tilbage til institutioner i kommuner, hvor der ikke eksisterer den fornødne adgang til rådgivning for det daglige personale. Dette bør først og fremmest undgås af hensyn til barnets tarv.

I håbet om en bedre organisering af opgaveløsningen samt en bedre anvendelse af medarbejdernes respektive kompetencer hilser Dansk Psykolog Forening således det forøgede nationale engagement i at værne om specialrådgivningen velkommen. Foreningen ser frem til at høre nærmere om effekterne af den nye nationale koordinationsstruktur og vidensopbygning i løbet af de kommende år. Det er Foreningens forventning, at de nye tiltag vil blive brugt til at bremse afspecialisering og styrke indsatserne på det specialiserede socialområde og området for den mest specialiserede specialundervisning.

Med venlig hilsen

Eva Secher Mathiasen

Formand for Dansk Psykolog Forening

Danske
Døves
Landsforbund

Snaregade 12, 1. sal
1205 København K
Tlf.: 3524 0910
Fax: 3524 0920
ddl@deaf.dk

deaf.dk

Social- Børne- og Integrationsministeriet
Holmens Kanal 22
1060 København K

25. februar 2014

Vedr. høring over forslag til lov om opfølgning på evaluering af kommunalreformen vedrørende det specialiserede socialområde og den mest specialiserede specialundervisning

Vi har fulgt udviklingen tæt og vil i den forbindelse gøre opmærksom på, at adgang til vejledning og rådgivning på tegnsprog er central for at sikre døve borgeres retsstilling i samfundet samt korrekt adgang til de forskellige ydelser, som man er berettiget til.

Vores erfaring er, at en abonnementsordning, som man lagde op til, vil være meget vanskelig at etablere ligesom vi tvivler på kommunernes vilje til at anerkende døve borgeres behov for rådgivning og vejledning på tegnsprog, når det er forbundet med en konkret udgift. Vi frygter endvidere, at såfremt der skal på forhånd visiteres til at modtage vejledning og rådgivning, vil mange døve borgere opleve dette som en barriere, hvorfor man opgiver på forhånd, derved vil den offentlige ikke være i stand til at leve op til dens forpligtelser overfor døve borgere. Vi anerkender derfor de foreløbige udmeldinger fra Socialstyrelsen, at Døvekonsulentordningen vil blive bevaret i den nuværende form og at den objektive finansiering fastholdes, hvorved en solidarisk og landsdækkende kvalificeret rådgivnings- og vejledningstilbud på tegnsprog kan opretholdes.

Det er endvidere vores overbevisning, at en samlet og solidarisk løsning er mest samfundsøkonomisk rentabelt på langt sigt og mest i overensstemmelse med ånden i FN's Handicapkonvention omkring adgang til information og offentlige tilbud på tegnsprog.

Med venlig hilsen

Janne Boye Niemelä
Landsformand

Til Social-, Børne - og Integrationsministeriet
Holmens Kanal 22
1060 København K

Høringsvar vedr. lov om opfølgning på kommunalreformen vedrørende det specialiserede socialområde og den mest specialiserede specialundervisning.

Danske Fysioterapeuter har med interesse læst udkastet til lovforslaget, der følger op på nogle af de problemer på det specialiserede socialområde, der blev afdækket ved evalueringen af kommunalreformen.

Foreningen bifalder overordnet set, at der sker en større koordinering, vidensudvikling og vidensopsamling i tilknytning til de specialiserede tilbud. Det samme gælder forslaget om de udvidede beføjelser til Socialstyrelsen både hvad angår udmeldingen af særlige målgrupper eller særlige indsatser, hvor der er behov for større koordination eller planlægning på tværs af kommuner og regioner. Og det gælder ligeledes beføjelsen om, at Socialstyrelsen undtagelsesvist kan udstede driftspålæg til kommuner og regioner.

Danske Fysioterapeuter har i en årrække været bekymret for den afspecialisering, der har fundet sted efter kommunalreformen. Det har ud fra foreningens perspektiv særligt været et problem på hjerneskadeområdet, hvor nogle kommuner ikke i tilstrækkelig grad har formået at etablere et fagligt dækkende tilbud til borgerne efter hjemtagelsen af opgaven. Vi ser derfor frem til, at Socialstyrelsen som første prioritet vil komme med en udmelding i november vedrørende mennesker med kompleks erhvervet hjerneskade.

-0-

Konkrete bemærkninger

Foreningen har følgende konkrete bemærkninger til det fremsendte udkast til lovændring:

Faglige forløbsbeskrivelser

I bemærkningerne til udkastet til lovforslaget står der, at Socialstyrelsen med overvågningsfunktionen får beføjelse til at udarbejde vejledende, faglige for-

Dato:
21. februar 2014

E-mail:
jpc@fysio.dk

Tlf. direkte:
+45 3341 4636

løbsbeskrivelser på det mest specialiserede socialområde og området for den mest specialiserede specialundervisning. Men det fremgår samtidigt, at forløbsbeskrivelserne ikke vil forpligte den enkelte kommune i forhold til visitation og fastsættelse af serviceniveauer eller organisering af opgaven mellem kommuner og regioner.

Foreningen er af den opfattelse at forløbsbeskrivelserne, der hvor der er et højt niveau af viden eller faglige evidens for effekten af bestemte indsatser, skal være forpligtende for kommuner og regioner, og ikke vejledende sådan som det fremgår af udkastet. Dette vil oftest være tilfældet i forhold til de sundhedsfaglige indsatser i tilknytning til det meste specialiserede socialområde og den mest specialiserede specialundervisning. Erfaringen er desværre, at flere kommuner ikke i tilstrækkelig grad har integreret faglig viden og evidens i tilbuddene, men at indholdet i stedet er defineret ud fra et politisk fastsat serviceniveau, eller ud fra en argumentation om at tilbuddene er tilpasset den enkelte borgers behov.

Desuden er det væsentligt, at forløbsbeskrivelserne også forholder sig til andre elementer såsom det patientvolume, der er nødvendigt for at kunne drive et dækkende tilbud, hvor der kan etableres et godt fagligt miljø.

Hvis forløbsbeskrivelserne ikke bliver mere bindende, er der fare for, at Socialstyrelsen - i flere tilfælde end tiltænkt - vil komme i en situation, hvor styrelsen må gøre brug af et driftspålæg. Det er på ingen måde hensigtsmæssigt. Danske Fysioterapeuter mener derimod at dialogen mellem Socialstyrelsen og regioner og kommuner bør være det bærende element på vejen hen mod en bedre og mere ensartet kvalitet via implementeringen af de faglige forløbsbeskrivelser.

Afslutningsvist skal det dog bemærkes, at foreningen er enig i at borgerne ikke bør kun støtte ret på forløbsbeskrivelserne, men at indholdet og kvaliteten i tilbuddene bør fremstå klarere for de berørte borgere og deres pårørende.

-0-

Sundhedsfaglig viden i den specialiserede specialundervisning

Forening vil opfordre til, at gennemførelsen af den samlede koordination af specialiserede specialundervisning i regi af VISO giver anledning til også at sætte et større fokus på integration af sundhedsfaglige indsatser i de tilfælde, hvor det kan være relevant.

Vi ved, at alderssvarende motorik og fysik giver barnet gode forudsætninger for læring, sociale relationer og mindre risiko for udvikling af sygdomme, hvorfor vi finder det vigtigt, at sundhedsfaglige indsatser integreres.

-0-

Samlet set er Danske Fysioterapeuter positiv i forhold til lovforslaget, og for-
eningen bidrager gerne i forhold med implementering af de nye indsatser på
området i de sammenhænge, hvor det vil være relevant.

Med venlig hilsen

Tina Lambrecht
Formand

Til
Ministeriet for Børn, Integration, Ligestilling og Sociale Forhold,
e-mail: jurint@sm.dk og sthi@sm.dk

Blekinge Boulevard 2
2630 Taastrup, Danmark
Tlf.: +45 3675 1777
Fax: +45 3675 1403
dh@handicap.dk
www.handicap.dk

Taastrup, den 25. februar 2014
Sag 16-2014-00084– Dok. 150595 TO/mmh/kft

Danske Handicaporganisationers (DH's) hørings svar til udkast til lov om opfølgning på evaluering af kommunalreformen på det specialiserede social- og uddannelsesområde

DH takker for muligheden for at komme med bemærkninger til lov om opfølgning på evaluering af kommunalreformen.

DH havde med evalueringen af kommunalreformen set frem til, at der efterfølgende blev fremsat en række løsninger på nogle af de problemer, som mennesker med handicap åbenlyst har oplevet efter kommunalreformen.

DH har dog svært ved at se, hvordan en dialogbaseret koordinationsstruktur vil sikre mod den u hensigtsmæssige af-specialisering, som DH oplever på handicapområdet. Koordinationsstrukturen adresserer ikke hovedproblemet – nemlig kommunernes manglende **efterspørgsel efter, og brug af**, specialiserede tilbud og ydelser.

Det fremgår af bemærkningerne, at: *”Koordinationsstrukturen skal bidrage til, at der er det fornødne udbud af tilbud til målgrupper med de mest specialiserede behov. Hermed understøttes kommunernes anvendelse af tilbuddene, samt at tilbuddene udvikles dynamisk i takt med, at behovene ændrer sig.”*

DH har meget svært ved at se, hvordan det fornødne udbud af tilbud skal understøtte kommunernes anvendelse af de specialiserede tilbud. De specialiserede tilbud har jo hele tiden været der (indtil de efter kommunalreformen er begyndt at lukke), men det har ikke nødvendigvis betydet, at kommunerne har brugt tilbuddene.

Det fremgår af bemærkningerne, at borgerne skal have det rette tilbud. Det sikres ikke i tilstrækkeligt omfang med den foreslåede koordinationsstruktur. Koordinationsstrukturen sikrer ikke, at enkelte kommuner kan underminere specialiserede tilbud ved at melde sig ud af samarbejder og abonnementsaftaler, da pålæg kun skal benyttes i helt særlige tilfælde. Når kommuner melder sig ud, bliver det dyrere for de andre kommuner at opretholde et tilbud og måske direkte umuligt. Ligesom de borgere, der bor i den kommune, der melder sig ud, ikke får et specialiseret tilbud. Det har der allerede været flere eksempler på, bl.a. ViSP (Videnscenter for Specialpædagogik i Næstved), hvor en af de samarbejdende kommuner trak sig ud for at oprette sit eget tilbud.

Forslaget sikrer ikke, at de kommuner, der ikke løfter deres opgave ordentligt, og ikke visiterer borgere til specialiserede tilbud, forhindres i dette.

DH mener, at hvis det skal sikres, at borgerne får de specialiserede tilbud, de har behov for, skal der stilles krav til kommunernes efterspørgsel. DH må derfor gentage, hvad vi pointerede ved høringen af Hovedudvalgets rapport om evalueringen af kommunalreformen:

National specialeplanlægning af den specialiserede og tværkommunale indsats på social- og specialundervisningsområdet – ikke kun koordinering.

DH mener ikke, at den foreslåede model er tilstrækkelig forpligtende og anbefaler i stedet en egentlig national specialeplanlægning på det specialiserede socialområde og specialundervisningsområdet. Staten bør have det overordnede ansvar for at sikre den nødvendige tværfaglige og vidensbaserede dokumentation som grundlag for en statsligt forankret planlægning af den specialiserede og regionale/tværkommunale indsats. Planlægningen skal udgøre rammen for organisering, dimensionering og indholdet af indsatsen, herunder fastsætte tydelige kvalitetskriterier for den socialfaglige indsats på området. Planlægningen skal også sætte fokus for udviklingen mhp. kontinuerligt at øge kvaliteten og effektiviteten.

Målgrupperne

Lovforslaget er efter DH's opfattelse målrettet en alt for snæver målgruppe. Selvom det af bemærkningerne fremgår, at der ikke kan laves en klar definition af, hvem målgrupperne for den specialiserede indsats er, giver retorikken i lovforslaget indtryk af, at det er en meget begrænset målgruppe, der vil blive underlagt en national koordinering.

I lovforslaget henvises til, at Socialstyrelsen i forbindelse med overvågningen skal tage udgangspunkt i målgruppebeskrivelserne omtalt i rapporten fra underarbejdsgruppen om evaluering af kommunalreformen på socialområdet samt af de specialiserede undervisningstilbud. DH er lidt i tvivl om, hvad der henvises til her. Er det de målgrupper, der henvises til ifm. beskrivelsen af de målgrupper, som regionerne evt. kan overtage ansvaret for, eller er det målgrupperne, der opsættes i kortlægningen af den specialiserede indsats? Under alle omstændigheder mener DH, at det er yderst vigtigt, at lovforslaget ikke giver indtryk af, at der er tale om en udtømmende liste for hvilke målgrupper, der dækkes af den nationale koordinationsstruktur.

DH vil gerne erindre om, at en række borgere med behov for en specialiseret indsats ikke i dag henvises til en specialiseret indsats. Det handler ikke kun om, hvorvidt målgruppen er lille eller har komplekse behov, men også om kommunernes forudsætninger for at yde en specialiseret indsats i forhold til deres størrelse, økonomi og viden om, hvor de kan finde en specialiseret indsats til en bestemt borger. DH vil opfordre til, at lovforslaget justeres, således at koordinationsstrukturen ikke på forhånd afgrænser målgrupper.

Der bør efter DH's mening laves en præcisering i bemærkningerne om, at Socialstyrelsens forpligtelse til overvågning og koordinering af den specialiserede indsats på social og specialundervisningsområdet, ikke stopper ved de målgrupper, der nævnes i underarbejdsgruppens rapport, men at der løbende vurderes, om der er andre målgrupper, som skal dækkes af den nationale koordineringsstruktur.

Den nationale koordineringsstruktur

Med lovforslaget og etableringen af en national koordinationsstruktur, får staten en større rolle ift. sikringen af den specialiserede indsats. Socialstyrelsens mulighed for at udmønte sin nye rolle i tilstrækkeligt omfang, afhænger både af de ressourcer, der afsættes, og Socialstyrelsens anvendelse af de håndtag, som gives med koordinationsstrukturen.

DH er bekymret for, om de afsatte ressourcer er tilstrækkelige til at kunne opbygge det manglende nationale overblik over eksisterende specialiseret viden, opbygge ny viden, overvåge kommunerne, samt opbygge en koordinationsstruktur. Herudover er der stadig spørgsmålet om, hvad der vil ske, når bevillingen udløber. Kan koordinationsstrukturen oppebæres?

Hvad angår Socialstyrelsens anvendelse af de givne styringshåndtag, vil DH følge dette tæt.

Overvågning

Det fremgår af lovforslaget, at Socialstyrelsen via sin overvågningsfunktion, langsomt skal skabe et nationalt overblik over de mest specialiserede målgrupper, tilbud og indsatser. Det overblik eksisterer ikke i dag. Det betyder, at specialiserede tilbud kan forsvinde, inden Socialstyrelsen har dannet sig dette overblik. DH mener, at man skal sikre sig mod yderligere af-specialisering frem mod, at Socialstyrelsen har skabt sig et nationalt overblik.

DH foreslår derfor, at alle tilbud fredes indtil koordinationsstrukturen er fuldt ud implementeret 1. juli 2015.

Derudover efterlader lovforslaget en række ubesvarede spørgsmål både omkring, hvordan Socialstyrelsen skal opbygge et nationalt overblik over viden, og hvordan Socialstyrelsen skal varetage sin overvågningsfunktion.

Det fremgår af bemærkningerne, at dialogen skal være medvirkende til skabelsen af det nationale overblik. Herudover nævnes rammeaftalesystemet og udviklingsaftalerne som kilder til information. DH finder dog ikke, at rammeaftalerne giver det nødvendige indblik i målgrupper og behov. DH finder det vanskeligt at vurdere om, hvorvidt de tiltag, der sættes i værk, vil skabe et nationalt overblik inden koordinationsstrukturen skal være fuldt ud implementeret.

Herudover finder DH, at brugernes input også vil være særdeles væsentlige ift. overvågningsfunktionen. Dog nævnes brugerne primært ift. de centrale udmeldinger. DH vil foreslå, at man lige som ved etableringen af de nye socialtilsyn, opretter en form for 'hot-

line', hvor borgere og pårørende kan henvende sig, hvis de mener, specialiserede tilbud er lukningstruede.

DH mener, det er uklart, hvordan Socialstyrelsen skal varetage overvågningsopgaven i den periode, hvor det nationale overblik over den specialiserede viden opbygges. Hvordan sikres overvågningen i denne periode?

Det er uklart, hvorvidt overvågningen rækker ud over den målgruppebeskrivelse, som findes i underarbejdsgruppens rapport. DH mener, at dette vil være en alt for snæver tilgang til overvågningen.

DH finder generelt, at der i lovforslaget er meget lidt fokus på kvaliteten i tilbuddene, og det er uklart, hvordan Socialstyrelsen overvåger, om der er den rette kvalitet i tilbuddene.

DH opfordrer til stor gennemsigtighed i udmøntningen af Socialstyrelsens overvågningsfunktion, så det bliver tydeligt, hvad den indebærer og omfatter. Hermed bliver det muligt at vurdere den ønskede effekt med henblik på eventuelle justeringer.

Forløbsbeskrivelser

Det fremgår, at der i forlængelse af Socialstyrelsens overvågningsfunktion og opbyggelse af viden skal udarbejdes vejledende forløbsbeskrivelser. DH havde selvfølgelig allerhelst set at forløbsbeskrivelserne fik en mere bindende karakter, hvor de som minimum skal inddrages af kommunen i forbindelse med afdækning af borgerens behov.

Det bekymrer DH, at der kun skal udarbejdes forløbsbeskrivelser, når Socialstyrelsen vurderer, at der er behov for det, og når Socialstyrelsen vurderer, at der er tilstrækkelig sikker viden på et område. Hvad menes der med dette og hvad kommer til at ligge til grund for en sådan vurdering? DH frygter, at dette vil betyde, at forløbsbeskrivelserne kun vil blive udarbejdet ift. meget få målgrupper, selvom behovet er større.

Det fremgår, at *"Forløbsbeskrivelser skal indeholde den aktuelt bedste viden om, hvilke tilbud og ydelser der kan være relevante for den omfattende målgruppe, herunder hvilke faglige kompetencer, der er relevante at inddrage i indsatsen i de forskellige faser."*

Det fremgår, at forløbsbeskrivelserne skal udarbejdes af en faglig arbejdsgruppe bestående af Socialstyrelsen og KL, samt Undervisningsministeriet på specialundervisningsområdet og regionerne og Sundhedsstyrelsen, hvor det er relevant. DH opfordrer på det kraftigste til, at arbejdsgruppen besættes af fagfolk med stort indblik i området. Herudover fremgår det, at arbejdsgruppen skal inddrage relevante organisationer, evt. via en referencegruppe. DH mener, at det her vil være relevant at inddrage de faglige råd med repræsentanter fra brugerorganisationerne, som Socialstyrelsen er i gang med at oprette. Herudover vil det også være relevant at inddrage forskere, eksperter og lign.

Det fremgår, at forløbsbeskrivelserne primært er målrettet kommunale ledere og fagfolk. DH mener, at forløbsbeskrivelserne bør offentliggøres, så de er tilgængelige for alle – også borgerne. Det er væsentligt, at der er størst mulig åbenhed omkring hvilken indsats, som vurderes at være den bedste for en målgruppe, generelt set.

Det fremgår, at forløbsbeskrivelserne ikke skal erstatte den individuelle vurdering af borgerens behov: *“Forløbsbeskrivelserne vil ikke forpligte den enkelte kommune i forhold til visitation og fastsættelse af serviceniveauer eller organisering af opgaven mellem kommuner og regioner. Dette skal fortsat afklares lokalt, herunder bl.a. i regi af sundheds- og rammeaftaler, med mulighed for hensyntagen til lokale strukturer mv. Ligesom borgeren ikke vil kunne støtte ret på dem i sin sag. Baggrunden for dette er bl.a., at det skal være muligt for kommunerne at tilpasse indsatsen i den enkelte sag afhængigt af borgerens behov.”*

DH mener, at ovenstående formulering underminerer forløbsbeskrivelsernes effekt. Med formuleringen lægges op til, at kommunerne ikke behøver tage forløbsbeskrivelserne alvorligt. DH tager til efterretning, at politikerne kun ønsker at gøre forløbsbeskrivelserne vejledende, men der burde efter DH's mening sættes fokus på, hvad forløbsbeskrivelserne kan bruges til, så det fremstår som et positivt hjælperedskab til kommunerne frem for et begrænsende redskab. Fx bør det fremgå, at forløbsbeskrivelserne kan understøtte kommunerne i at finde den rigtige indsats til borgeren.

DH mener endvidere, at det er helt essentielt, at der bliver evalueret på, om de forløbsbeskrivelser, som Socialstyrelsen udarbejder, overhovedet benyttes af kommunerne. Idet forløbsbeskrivelserne kun er vejledende, vil det være væsentligt at følge op på brugen af dem, så der senere kan tages stilling til, om der er behov for at gøre forløbsbeskrivelserne mere bindende.

Central udmelding og anmodning om fornyet behandling

Det fremgår af forslag til ny § 13 b, stk. 2, at Socialstyrelsen kan komme med en central udmelding for at sikre *'det fornødne udbud af specialiserede tilbud som er tilpasset udviklingen i målgruppens behov'*. Socialstyrelsen afgør på baggrund af en samlet vurdering, om der skal laves en central udmelding.

DH foreslår, at § 13b, stk. 2, i stedet formuleres således:

”Socialstyrelsen skal udmelde målgrupper eller særlige indsatser, hvor der er behov for øget koordination eller planlægning på tværs af kommunerne i en region...”

DH mener, at hvis der ikke er en forpligtelse i loven til at lave en central udmelding, vil koordinationsstrukturen ikke give staten en større rolle og vi kan i princippet ende med at stå med status quo i forhold til den eksisterende situation. Det vil for DH være en helt uacceptabel situation. Uden en forpligtelse mener DH ikke, at lovgivningen lever op til aftalens løfte om øget statslig rolle i sikring af den specialiserede indsats.

Ovenstående bekymring forstærkes endvidere af, at der ikke stilles krav til hyppigheden af centrale udmeldinger. DH frygter, at hvis der hverken bliver en forpligtelse til at lave centrale udmeldinger eller stilles krav til hyppigheden, vil der gå for lang tid mellem de centrale udmeldinger. Herudover er der en risiko for, at der ikke vil komme flere centrale udmeldinger, når der er lavet udmeldinger for de målgrupper, der nævnes i underarbejdsgruppens rapport.

Det foreslås at relevante brugerorganisationer høres ift. de centrale udmeldinger. Det fremgår af bemærkningerne, at en mulig proces er, at der hvert år i perioden maj-august foretages en høring, hvor relevante organisationer kan komme med input til brug for Socialstyrelsens vurdering af, om der er behov for en central udmelding på et område. DH mener, at det er helt afgørende, at brugerorganisationerne høres, dog er DH i tvivl om, hvad der ligger i 'høring'. Det er nødvendigt, at høringen bliver substantiel og ikke blot for syns skyld. Det er afgørende, at brugerorganisationernes bekymringer og input tages alvorligt, når der er tale om en dialogbaseret model.

DH er fortsat dybt forundret over, at brugerorganisationerne ikke er repræsenteret i det faglige råd.

Det fremgår, at de centrale udmeldinger behandles som særskilt punkt i rammeaftalen. I dag er der ikke mange formkrav til rammeaftalerne, herunder oplysninger om fagligheden i indsatsen. DH forslår, at der udarbejdes en særlig skabelon for de oplysninger, Socialstyrelsen har behov for, for at kunne vurdere om kommunernes forslag til løsning af opgaven er tilstrækkelig. På den måde sikres, at Socialstyrelsen har de nødvendige oplysninger, og at der dermed i mindre omfang bliver behov for, at Socialstyrelsen beder kommunerne om at behandle den centrale udmelding på ny.

Driftspålæg

Af den foreslåede nye § 13c, stk. 2, fremgår det, at Socialstyrelsen kan give pålæg om 'samling af små tilbud rettet mod samme målgruppe til ét tilbud'. DH vil her på det kraftigste minde om, at institutionsbegrebet er ophævet i Danmark og at den foreslåede mulighed ikke må blive udnyttet til re-institutionalisering. Desværre erfarer DH, at en række kommuner bygger stort og institutionslignende. Det skal garanteres, at samling af tilbud ikke betyder re-institutionalisering.

Øget synergi på specialundervisningsområdet

Det fremgår af § 1, stk. 3, at VISO 'skal sørge for at tilvejebringe de mest specialiserede rådgivningsydelser'. Denne del af lovforslaget hænger sammen med et tidligere fremsat lovforslag om, at kommunerne kan overtage driften af de lands- og landsdelsdækkende undervisningstilbud. DH var imod dette forslag, da tilbuddene hermed mister deres status af at være lands- og landsdelsdækkende, idet det er op til kommunerne i den region tilbuddet er beliggende i, hvor stort et omfang tilbuddet skal indgå i rammeaftalen.

Ydermere er DH stærkt bekymret for tilbuddenes overlevelse og dermed hele VISO's grundlag for at kunne varetage sin rådgivningsfunktion. VISO's grundlag for at kunne levere specialiseret rådgivning og udredning, er leverandøraftaler med specialiserede tilbud. Dvs. hele VISO's grundlag er usikkert, når de specialiserede tilbud ikke er sikret.

Se uddybende om dette i DH's høringssvar:

<http://www.handicap.dk/dokumenter/hoeringssvar/hoering-lov-om-kommunernes-overtagelse-af-de-regionale-lands-og-landsdelsdaekkende-tilbud>

Af det nærværende lovforslag fremgår der ikke noget konkret om, hvordan VISO skal overtage specialrådgivningsopgaven. DH finder det derfor vanskeligt at kommentere på, om hvorvidt opgaven vil blive løst på tilfredsstillende måde.

DH mener, at det med VISO's fremtidige opgavevaretagelse af rådgivningen skal sikres, at der ikke er rådgivningsaktiviteter, der forsvinder, når den endelige afklaring af, hvilke rådgivningsaktiviteter VISO overtager ansvaret for, er fastlagt. Det skal sikres, at de rådgivningsaktiviteter, som VISO ikke overtager ansvaret for, stadig består.

Herudover mener DH, at der skal nedsættes en følgegruppe med repræsentanter fra Socialstyrelsen og brugerorganisationerne til at følge udviklingen på de lands- og landsdækkende specialundervisningstilbud og hermed holde øje med, hvad ændringerne medfører.

Øget synergi med andre områder

DH mener, at der udover sammenhæng med specialundervisningsområdet, også er behov for at skabe sammenhæng og synergi til andre områder såsom beskæftigelsesområdet og sundhedsområdet. Når der er tale om mennesker med komplekse problemstillinger, er der som oftest også behov for en helhedsorienteret, tværfaglig og tværsektoriel indsats, der dækker alle livets aspekter.

Den nationale koordinationsstruktur må også kunne bevæge sig ind over både sundhedsområdet og beskæftigelsesområdet, for kun derved sikres koordination, sammenhæng, effektivitet og kvalitet.

Finansieringen

DH vil gerne kvittere for, at den objektive finansiering i forbindelse med rådgivningen på specialundervisningsområdet beholdes. DH mener, at det er helt afgørende i forhold til at kunne sikre de lands- og landsdelsdækkende specialundervisningstilbuds overlevelse, som bestemt er sat under pres med kommunernes overtagelse af tilbuddene.

I forhold til lovforslagets forslag om revision af takstreglerne, mener DH slet ikke, at dette løser problemerne med finansieringsmodellen på området. DH mener, at det er nødvendigt med et opgør med den rene markedsmodel på det specialiserede socialområde. Som

Hovedudvalget for evalueringen af kommunalreformen pegede på, er der en række udfordringer ved at benytte en takstfinansiering baseret på en markedsmodel, på et område som reelt ikke er et marked. Markedsmodellen sikrer ikke de specialiserede tilbud, hvor der er behov for et stort befolkningsgrundlag, og modvirker på flere områder en omkostningseffektiv drift. Kommunerne bruger mange ressourcer på at lave takstaftaler og udregne takster og forhandle med tilbuddene. Ressourcer der i stedet burde gå til kerneydelserne. DH anbefaler, at kommunerne – på baggrund af en analyse – forpligtes lovgivningsmæssigt til den finansieringsform, der er mest hensigtsmæssig på de forskellige områder.

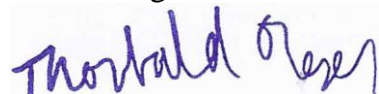
Derudover mener DH ikke, at størrelsen på den nuværende statslige refusion sikrer den enkelte kommunes økonomi i tilstrækkeligt omfang. Det bør ikke være sådan, at den enkelte kommunes budget kommer under pres pga. konkrete enkeltsager. Dermed risikerer man, at kommunerne ud fra økonomiske hensyn vælger ikke at visitere borgerne til de specialiserede tilbud, de har behov for. Det var netop derfor, at Folketinget ændrede refusionssatserne på børneområdet, for at sikre, at udsatte børn fik det tilbud, de havde behov for, samtidig med, at kommunernes budgetter ikke blev væltet over ende. DH anbefaler, at størrelsen på refusionssatsen ændres, samt at der sikres en mere solidarisk udligning af udgifterne kommunerne imellem.

Opfølgning på loven

Det fremgår af lovforslaget, at Ministeriet for Børn, Integration, Ligestilling og Sociale forhold vil følge loven de første 3 år efter den første centrale udmelding i november 2014. DH foreslår i den forbindelse, at Socialministeriet følger op på, om kommunerne benytter de specialiserede tilbud, bruger de udarbejdede forløbsbeskrivelser og at ministeriet laver en kvalitativ undersøgelse af, om borgerne får de tilbud, de har behov for.

For uddybende bemærkninger, kontakt konsulent Maria Holsaae mmh@handicap.dk eller tlf.: 2445 1557.

Med venlig hilsen

Thorkild Olesen
Næstformand

Til Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale forhold
Holmens Kanal 22
1060 København K

DANSKE
REGIONER

21-02-2014

Sag nr. 14/800

Danske Regioners høringsvar til lovforslag om opfølgning på evaluering af kommunalreformen vedrørende det specialiserede socialområde og den mest specialiserede specialundervisning

Danske Regioner modtog den 28. januar 2014 høring over lovforslag om opfølgning på evaluering af kommunalreformen vedrørende det specialiserede socialområde og den mest specialiserede specialundervisning. Dette er Danske Regioners høringsvar.

Høringsvaret er med forbehold for politisk behandling.

Lovforslaget indeholder fire hovedelementer. Elementerne vil blive kommenteret i det følgende.

1 Styrket vidensopbygning og bedre samarbejde vedrørende det mest specialiserede socialområde og den mest specialiserede specialundervisning

Generelt om den nationale koordinationsstruktur

Regionerne finder det positivt, at der fra national side bliver taget hånd om sikring af specialviden og tilbud på det specialiserede social- og specialundervisningsområde. Men regionerne er bekymrede for, at den nationale koordinationsstruktur kommer til at virke reaktivt frem for proaktivt, og at der først sker handling, når specialiseret viden eller tilbud allerede er ved at forsvinde. Det skyldes bl.a. at regionerne ser for sig, at processen omkring overvågning af særlige målgrupper og tilbud, vurdering af kommunernes tilrettelæggelse og herefter driftspålæg kan være en overordentlig langstrakt proces.

Regionerne ser fordele ved en mere stram styring af området. Derfor foreslår regionerne, at man så vidt muligt tænker elementer ind i den nationale

Dampfærgevej 22
Postboks 2593
2100 København Ø

T 35 29 81 00
F 35 29 83 00
E regioner@regioner.dk

koordinationsstruktur, der i højere grad vil sikre det rette og nødvendige udbud af specialiserede ydelser. Ved at gøre de nye forløbsbeskrivelser mere forpligtende ville man kunne sikre, at specialiserede tilbud ikke blot er til stede men også anvendes. Anvendelse er på lang sigt en forudsætning for, at et tilbud kan opretholdes. I tråd med dette foreslår regionerne desuden, at Socialstyrelsen får beføjelse til at pålægge en kommune at opretholde eller indgå ny driftsaftale med ikke alene private tilbud men også regionale og kommunale tilbud.

Sikring af fornødent udbud af specialiserede tilbud

Socialstyrelsen får med lovforslaget beføjelse til at gribe ind i kommunernes tilrettelæggelse og organisering af indsatsen i rammeaftaleregi. Regionerne er bekymrede for, at den indsats ikke er tilstrækkelig. Opretholdelse af det fornødne tilbud kræver en indsats dels i forhold, at udbuddet er til stede, og dels at tilbuddet bliver anvendt. De løsningsforslag, der fremsættes i lovforslaget, er alene instrumenter til at pålægge en driftsherre at drive et tilbud. Regionerne savner instrumenter til at sikre, at kommunerne anvender tilbuddene, hvilket på længere sigt vil være forudsætning for drift.

Der er på dette område tale om meget små målgrupper. Rammeaftalekonstruktionen har vist sig ikke at være tilstrækkelig til at håndtere disse problematikker. Rammeaftalerne er politiske aftaler, der ikke indebærer nogen juridisk forpligtelse for kommunerne til i fællesskab at løse de faktiske problemstillinger. Det er vigtigt, at sikringen af tilbud til de mest udsatte målgrupper bygger på et stærkt og holdbart fundament. Derfor finder regionerne det ikke hensigtsmæssigt, at indsatsen omkring at bevare det fornødent udbud af visse tilbud bygger ovenpå rammeaftalekonstruktionen.

Forløbsbeskrivelser

Forløbsbeskrivelser på det specialiserede område er et positivt tiltag, der potentielt kan flytte socialområdet mod en mere evidensbaseret kultur. Når de bliver udarbejdet, er det essentielt at samle ekspertviden på de pågældende områder. Her bemærker regionerne, at regionerne bør inddrages i udarbejdelsen af forløbsbeskrivelserne – også for de forløb, der ikke går på tværs af social- og sundhedsvæsenet. Regionerne er som leverandører af specialiserede ydelser indehavere af ekspertviden inden for mange målgrupper. Desuden driver regionerne lands- og landsdelsdækkende tilbud, og en stor andel af regionernes tilbud er VISO-leverandører.

Regionerne er bekymrede for, at forløbsbeskrivelserne ikke får nogen reel betydning for den enkelte borger. Med lovforslaget er det kommunale ser-

viceniveau fortsat det eneste afgørende for, om en borger får den rette indsats. Regionerne så gerne, at beskrivelserne fik en langt mere forpligtende karakter. I fald forløbsbeskrivelserne bliver mere forpligtende kan de samtidig anvendes til at sikre, at de tilbud, som en region eller kommune bliver oplagt at drive, rent faktisk bliver anvendt.

2 Øget synergi på området for den mest specialiserede specialundervisning

Regionerne anerkender, at man samler ansvaret for specialrådgivningsydelserne samt materialeproduktion. Men det er essentielt, at ydelserne fortsat bliver tilvejebragt decentralt via de lands- og landsdelsdækkende tilbud. Her er der kendskab til og føling med lokale behov. Regionerne noterer sig, at VISO's rolle alene begrænser sig til den nationale koordinering vedrørende vidensudvikling samt udbuddet af specialrådgivning.

3 Længere planlægningshorisont for de regionale tilbud

Regionerne anerkender, at lovforslaget giver en længere planlægningshorisont for de regionale tilbud.

4 Revision af takstreglerne på det sociale område

Regionerne finder det hensigtsmæssigt, at lovforslaget skaber mere ensartede rammer i forhold til takstreglerne. Det er positivt, at der åbnes op for mere fleksible muligheder for at aftale finansiering af ydelser via abonnementsordninger. I lovforslaget peges der på, at det skal ses i sammenhæng med den nationale koordinationsstruktur, og de muligheder den giver i forhold til sikring af de mest specialiserede tilbud. Regionerne ser frem til arbejdet omkring at skabe finansieringsmodeller, der sikrer udbud og anvendelse af de mest specialiserede tilbud.

Med venlig hilsen

Janet Samuel

Jonas Kjellmann

Fra: Dorthe Neergaard <dn@danske-aeldreraad.dk>
Sendt: 17. februar 2014 14:50
Til: Jura og International, postkasse; shi@sm.dk
Emne: SV: Høring over forslag til lov om opfølgning på evaluering af kommunalreformen vedrørende det specialiserede socialområde og den mest specialiserede specialundervisning

Til Social, Børne- og Integrationsministeriet
Ministeriets sagsnr. 2013-3938

DANSKE ÆLDRE RÅD takker for muligheden for at afgive hørings svar vedrørende ovennævnte lovforslag. DANSKE ÆLDRE RÅD har imidlertid ingen bemærkninger til forslaget, som falder uden for de folkevalgte ældreråds interesseområde.

Med venlig hilsen

Dorthe Neergaard
Ældrepolitisk konsulent

DANSKE ÆLDRE RÅD
Jernbane Allé 54, 3. th.
2720 Vanløse

Tlf.: 3877 0160
Direkte nr.: 3877 0163

Hvis du vil vide mere om DANSKE ÆLDRE RÅD se www.danske-aeldreraad.dk

Fra: Lovekspeditionen [<mailto:>]
Sendt: 28. januar 2014 14:43
Til: Udsendelse Social- og Integrationsministeriet
Cc: Stine Hildebrandt; Elsebeth Jensen
Emne: Høring over forslag til lov om opfølgning på evaluering af kommunalreformen vedrørende det specialiserede socialområde og den mest specialiserede specialundervisning

Holmens Kanal 22, 1060 København K
Tlf. 3392 9300, Fax. 3393 2518, E-mail sm@sm.dk
J.nr. 2013-3938

Til myndigheder og organisationer, jf. vedlagte høringsliste

Høring over forslag til lov om opfølgning på evaluering af kommunalreformen vedrørende det specialiserede socialområde og den mest specialiserede specialundervisning

Med venlig hilsen

This email is free from viruses and malware because [avast! Antivirus](#) protection is active.

Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration
og Sociale Forhold
Holmens Kanal 22
1060 København K

Sendt til jurint@sm.dk og sthi@sm.dk

18. februar 2014

Datatilsynet
Borgergade 28, 5.
1300 København K

CVR-nr. 11-88-37-29

Telefon 3319 3200
Fax 3319 3218

E-mail
dt@datatilsynet.dk
www.datatilsynet.dk

J.nr. 2014-112-0303
Sagsbehandler
Kasper Frederiksen
Direkte 3319 3235

Vedrørende høring over udkast til forslag til lov om ændring af lov om social service m.fl. (opfølgning på evaluering af kommunalreform vedrørende det specialiserede socialområde og den mest specialiserede specialundervisning)

Ved e-mail af 28. januar 2014 har Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale Forhold anmodet om Datatilsynets eventuelle bemærkninger til ovennævnte udkast til lovforslag (herefter ”lovforslaget”).

1. Af lovforslagets § 1, nr. 6, følger, at der i lov om social service foreslås indsat en ny § 13 b. Af den foreslåede § 13 b, stk. 1, følger:

”Socialstyrelsen skal overvåge udviklingen i målgrupper, tilbud og indsatser samt indsamle og formidle viden om effekt af indsatserne på det mest specialiserede socialområde og på området for den mest specialiserede specialundervisning, der gives i henhold til lov om folkeskolen eller lov om specialundervisning for voksne.”

Det står ikke Datatilsynet klart, om der vil blive videregivet personoplysninger efter denne bestemmelse, herunder hvilke nærmere oplysninger, som vil kunne blive videregivet.

Hvis der vil blive videregivet personoplysninger i medfør af bestemmelsen, skal Datatilsynet anbefale, at Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale Forhold overvejer forholdet til persondataloven¹.

2. Lovforslaget indeholder endvidere flere bestemmelser vedrørende samling eller overtagelse af tilbud. Hvis der i forbindelse med sådanne samlinger eller overtagelser vil blive videregivet personoplysninger mellem forskellige dataansvarlige kommuner og regioner, skal Datatilsynet anbefale, at Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale Forhold overvejer forholdet til persondataloven.

¹ Lov nr. 429 af 31. maj 2000 om behandling af personoplysninger med senere ændringer

Dette brev sendes også til Justitsministeriets Lovafdeling til orientering.

Med venlig hilsen

Kasper Frederiksen

Social-, Børne- og Integrationsministeriet
Att.: Stine Hildebrandt

Pr. e-mail:
jurint@sm.dk
sthi@sm.dk

Socialtilsyn Nord
Springvandspladsen 5
9800 Hjørring

Telefon: 7233 6930

socialtilsynnord@hjoerring.dk
www.socialtilsynnord.hjoerring.dk

Dato 25. februar 2014

Hørings svar fra de 5 socialtilsyn til udkast til lov om ændring af lov om social service – opfølgning på evaluering af kommunalreformen

Lovforslaget er en opfølgning på evaluering af kommunalreformen vedrørende det specialiserede socialområde og den mest specialiserede specialundervisning.

De 5 socialtilsyn har ingen bemærkninger til de dele, der vedrører den mest specialiserede specialundervisning, så socialtilsynenes bemærkninger vedrører alene det specialiserede socialområde.

I forhold til det specialiserede socialområde finder de 5 socialtilsyn imidlertid, at forslaget efterlader behov for afklaring af en række centrale spørgsmål vedrørende myndighedskompetence, opgaver og koordinering mellem socialtilsynene og Socialstyrelsen, hvortil vi har følgende konkrete bemærkninger:

1. Afklaring af henholdsvis socialtilsynene og Socialstyrelsens myndighedskompetence

Det fremgår af lovforslaget, at et af hovedelementerne er, at Socialstyrelsen får beføjelse til på en række betingelser at give kommunalbestyrelser og regionsråd driftspålæg i forhold til etablering eller fortsat drift af tilbud på det specialiserede socialområde, jf. den foreslåede § 13 c, stk. 1.

I medfør af lov om socialtilsyn § 2, stk. 1, er socialtilsynene tildelt myndighedskompetencen i forhold til godkendelse af tilbud på det sociale område.

Der bør derfor ske en klar afgrænsning af henholdsvis Socialstyrelsen og socialtilsynets myndighedskompetence, idet et tilbud ikke kan oprettes og indgå i den kommunale forsyning, medmindre det er godkendt af det stedlige socialtilsyn.

Kommunalbestyrelser og regionsråd vil ikke med den nuværende kompetencefordeling kunne efterleve et driftspålæg, medmindre socialtilsynene har godkendt de pågældende tilbud.

Det fremgår desuden af den foreslåede § 13 c, stk. 2, at Socialstyrelsen skal vurdere, om et tilbud inden for den udmeldte målgruppe er fagligt og økonomisk bæredygtigt.

Denne kompetence er med lov om socialtilsyn tillagt socialtilsynene, hvorfor der også for så vidt angår dette forhold er behov for en vurdering af myndighedernes kompetencer.

Den foreslåede § 174, stk. 1 og 4 vedrørende godkendelse af budgetter mv. efterlader ligeledes behov for afklaring af myndighedskompetencen mellem socialtilsynene og Socialstyrelsen.

2. Afgrænsning af henholdsvis socialtilsynene og Socialstyrelsens opgaver

Det fremgår af bemærkninger til lovforslaget, at Socialstyrelsen foreslås tillagt en central rolle i forhold til udvikling af tilbuddenes pædagogiske kompetencer mv.

Hertil skal bemærkes, at der allerede i forbindelse med udmøntning af tilsynsreformen i lov om socialtilsyn er tillagt socialtilsynene en central rolle i forbindelse med udviklingen af tilbuddene, idet socialtilsynene løbende skal sikre, at tilbuddene udvikles, så de modsvarer borgernes behov.

Derfor foreslår de 5 socialtilsyn, at der tages stilling til, om opgaven kan løses således, at Socialstyrelsen indhenter relevant information hos socialtilsynene.

3. Koordinering mellem socialstyrelsen og socialtilsynet

Det er de 5 socialtilsyns vurdering, at de opgaver, lovforslaget lægger op til bliver henlagt til Socialstyrelsen, i vidt omfang kan løses ved en koordinering mellem myndighederne, således at Socialstyrelsen indhenter information hos socialtilsynene, hvilket vil kunne ske ved at udvide området for de informationer, der skal indgå i

socialtilsynenes årsrapport, under forudsætning af, at socialtilsynene tildeles de nødvendige ressourcer.

Med venlig hilsen

Karin Bech Larsen
Specialkonsulent

Telefon: 72 33 69 37/karin.bech.larsen@hjoerring.dk

Social-, Børne- og Integrationsministeriet
Holmens Kanal 22
1060 København K
Att. Stine Hildebrandt

Ergoterapeutforeningen
Nørre Voldgade 90
DK-1358 København K
Tlf: +45 88 82 62 70
Fax: +45 33 41 47 10
cvr nr. 19 12 11 19
etf.dk

Den 24. februar 2014
Side 1
Ref.: nbl
E-mail: nbl@etf.dk
Direkte tlf: 53 36 49 23

Høringssvar vedr. forslag til lov om opfølgning på evaluering af kommunalreformen vedrørende det specialiserede socialområde og den mest specialiserede specialundervisning

Social-, Børne- og Integrationsministeriet har den 28. januar 2014 sendt lovforslaget, der følger op på evalueringen af kommunalreformen vedrørende det specialiserede socialområde og den mest specialiserede specialundervisning, i høring.

Socialstyrelsen skal som følge af lovforslaget spille en større rolle for at sikre, at der ikke sker en uhensigtsmæssig af-specialisering på det mest specialiserede socialområde og specialundervisningsområdet. Socialstyrelsen skal fremover overvåge udviklingen på det mest specialiserede sociale område, hvor der gradvist skal skabes et nationalt overblik over de mest specialiserede målgrupper, tilbud og indsatser.

Ergoterapeutforeningen har længe haft en bekymring for, at der foregår en af-specialisering og at faglige miljøer går tabt. Ergoterapeutforeningen mener, at dette kan imødegås gennem en national koordinationsstruktur og videnopsamling, der tilvejebringer en tværfaglig, videns- og evidensbaseret dokumentation, som den specialiserede og tværfaglige indsats kan planlægges ud fra.

Socialstyrelsen skal fremover kunne komme med centrale udmeldinger for målgrupper og særlige indsatser, hvor der er behov for øget koordination eller planlægning på tværs af kommunerne i en eller flere regioner. Ergoterapeutforeningen er tilfreds med, at Socialstyrelsen fremover kan komme med en central udmelding, der skal være med til at sikre forsyningen af egnede tilbud på det mest specialiserede socialområde og området for den mest specialiserede specialområde.

Det første område, der kommer en central udmelding på, bliver mennesker med kompleks erhvervet hjerneskade. Det er netop et af de områder, som Ergoterapeutforeningen har gjort opmærksom på, at der er sket en uhensigtsmæssig afspecialisering. I lovforslaget står der dog ikke noget om, hvor hyppigt der skal laves centrale udmeldinger, men de skal være årlige. Ergoterapeutforeningen går ud fra, at der kan komme flere centrale udmeldinger på et år.

Socialstyrelsen kan med lovforslaget i helt særlige tilfælde give et driftpålæg. Det betyder, at en kommune eller region pålægges et driftsansvar for at opretholde eller videreføre et tilbud på et område. Et pålæg kan maksimalt vare i to år, og Socialstyrelsen skal efter en periode genoverveje pålægget. Det fremgår ikke i af lovforslaget, hvad der vil ske efter de to år, hvis der ikke er fundet en holdbar løsning, hvilket Er-

Region Midt-Nord
Mindegade 10
DK-8000 Århus C
Tlf: +45 88 82 62 70

Region Øst
Høje Taastrup Boulevard 82, 1.tv.
DK-2630 Taastrup
Tlf. + 45 88 82 62 70

Region Syd
Lumbyvej 11
DK-5000 Odense C
Tlf: + 45 88 82 62 72

goterapeutforeningen mener, bør overvejes.

Overordnet set mener Ergoterapeutforeningen, at den nye nationale koordination er et godt forsøg på at standse den igangværende afspecialisering på det sociale område. Ergoterapeutforeningen håber, at overvågningen af området vil føre til, at der skabes det overblik, viden og data om de mest specialiserede målgrupper, tilbud og indsatser, som evalueringen af kommunalreformen viste ikke er til stede i dag.

Med venlig hilsen

Gunner Gamborg
Formand

- • • Social-, Børne og integrationsministeriet
jurint@sm.dk og sthi@sm.dk

Høringssvar over forslag til lov om opfølgning på evaluering af kommunalreformen vedrørende det specialiserede socialområde og den mest specialiserede specialundervisning

Hermed fremsendes FOA – Fag og Arbejdes kommentarer vedrørende høring over forslag til lov om opfølgning på evaluering af kommunalreformen vedrørende det specialiserede socialområde og den mest specialiserede specialundervisning.

Efter strukturreformen blev gennemført har vi set, at mange kommuner har hjemtaget opgaverne, og de gamle amtsinstitutioner blev kommunale i stort tal. Det har givet stor usikkerhed for beboere og personale. Derfor ser FOA med tilfredshed på, at dette kun kan ske en gang i hver valgperiode fremadrettet.

FOA har kritiseret ændringerne på de specialiserede socialområde efter strukturreformen for at have medført en afspecialisering. Lovforslaget forsøger på forskellige måder at håndtere dele af dette problem. Vi ser derfor positivt på, at der sker en øget central overvågning af de kommunale tilbud og med mulighed for pålæg til følge. Vi tror, at det vil være bedre for den enkelte borgers tarv, og det vil mindske nogle kommuners lappeløsninger og trang til at kikke mere på økonomien end på borgerens behov.

Vi mener også, at det er positivt, at der i lovforslaget lægges op til at gøre takstsystemet mere gennemsigtigt. De konkrete ændringer fremgår dog ikke af lovforslaget og FOA ser frem til at se de konkrete ændringer.

I FOA mener vi dog, at selve takstsystemet og økonomien på området bør omlægges mere grundlæggende. Det nuværende system gør den enkelte kommune unødigt økonomisk sårbar og giver den enkelte kommune et incitament til at tilbyde de billigste og ikke nødvendigvis de bedste tilbud til borgerne. Derfor bør man ændre finansieringen, så kommunerne i højere grad i fællesskab løfter de økonomiske omkost-

Dato:
24.02.2014

Sagsnummer:
14/28106

Ref.:
ulro/jasp/kman/Clac

FOA

Stauings Plads 1-3
1790 København V

Telefon 4697 2626
Telefax 4697 2300

Giro 8 01 47 95

E-mail
foa@foa.dk
a-kassen@foa.dk

www.foa.dk

- • • ninger. Det kan man gøre ved at udbygge det nuværende refusionssystem, således at kommunerne betaler et langt større beløb til det fælles refusionssystem og dermed i højere grad deler udgifterne på området.

Vi finder endvidere, at det er positivt, at Socialstyrelsen vil kunne pålægge en kommunalbestyrelse eller et regionsråd at etablere, fortsat drive et tilbud eller en indsats efter lovens indholdsbestemmelser. Det gælder også i forhold til at Socialstyrelsen vil kunne pålægges at opretholde eller forny en driftsaftale med et eksisterende privat tilbud, hvis det vel at mærke er til fordel for borgerens tarv.

FOA mener dog, at det altid bør være barnets eller borgerens tarv der kommer i første række, og man skal ikke opretholde et privat tilbud alene for det private tilbuds egen skyld.

FOA- Fag og Arbejde finder samlet set, at udspillet er kommet rigtig langt i forhold til at imødekomme handlinger på baggrund af kommunalreformen. Kommunalreformen handlede om, at være tæt på borgeren, hvilket må siges at udspillet intenderer. Når det er sagt, så kunne det også være relevant at vurdere, om det sker med borgeren og med borgerens behov for øje. En del af udfordringerne på det specialiserede socialområde handler om, at det er vanskeligt for borgeren at få tilkendt eller blive visiteret til rette tilbud, da det betyder, at kommunen påtager sig en økonomisk udgift. Denne problematik synes vi ikke, er en markant del af opfølgningen i nærværende høringsmateriale, selvom det er den grundlæggende præmis for etablering af opfølgningen.

Venlig hilsen

Jakob Sølvhøj
Sektorformand, Pædagogisk sektor

Karen Stæhr
Sektorformand, social- og sundhedssektoren

Social -, Børne – og Integrationsministeriet
Att: jurint@sm.dk og sthi@sm.dk

25. februar 2014

Høring over forslag til lov om opfølgning på evaluering af kommunalreformen vedrørende det specialiserede socialområde og den mest specialiserede specialundervisning

Social -, Børne – og Integrationsministeriet har den 28. januar 2014 bedt FADD om eventuelle bemærkninger til lov om evalueringen af kommunalreformen vedrørende det specialiserede socialområde og den mest specialiserede specialundervisning

Bemærkninger fra FADD:

- Det er positivt at man vil styrke vidensopbygning og deling i forhold til særligt udsatte grupper med særlige behov, herunder at man har øje for de behov der kan være på specialundervisningsområdet.
- Positivt at man etablerer rammer for hjemtagning af regionale tilbud for på den måde at skabe mere ro om driften.
- Positivt med omkostningsbestemte takster, gennemsigtighed, sidestilling og sammenlignelighed mellem private og offentlige aktører samt at der åbnes for abonnementsaftaler, som i nogen grad vil kunne opbløde den usikkerhed omkring drift og udvikling der følger af markedsstyringen.
- FADD bifalder desuden, at der hvert år foretages en høring, hvor relevante organisationer kan komme med input til brug for Socialstyrelsens vurdering af behov for videreudvikling af indsatsen.

Det højt specialiserede socialområde

FADDs holdning til udvalgets definition på 'særlig specialviden' er, at man med fordel vil kunne medtænke andet end *'svær autisme sammen med misbrug, svær udviklingshæmning og udadreagerende adfærd, komplekse hjerneskader'*.

Vi tænker her på visse komplekse behandlingsopgaver og andre opgaver, der kræver specialviden og andre særlige kompetencemæssige forudsætninger, som enkeltkommuner har begrænset interesse i at drive. Dels ift det konkrete arbejde med børn og unge, dels i forhold til arbejdet med børnenes familier og netværk.

Manglende overblik

Vi deler desuden udvalgets opfattelse af, at der mangler opsamlet vidensoverblik om området.

Vi har i den forbindelse med tilfredshed noteret os, at Socialstyrelsen skal udmelde målgrupper og særlige indsatser mhp. at sikre og udvikle den specialiserede viden og indsats. Et arbejde vi i FADD ser frem til at deltage i.

Herudover anbefaler FADD:

- Flerårige samarbejdsaftaler - i stedet for driftsoverenskomster
- Mere ledelse - mindre styring: Opbygning af reelle ledelsesrum for de driftsansvarlige ledere – i stedet for den massive og allestedsnærværende styringsintention

Med venlig hilsen

Søren Skjødt, Formand for FADD

SCANNET

25 FEB. 2014

Hjernesagen
LIVET MED HJERNESKADE

Social-, Børne- og Integrationsministeriet
Holmens Kanal 22
1060 København K

24. februar 2014

Høring over forslag til lov om opfølgning på evaluering af kommunalreformen vedrørende det specialiserede socialområde og den mest specialiserede specialundervisning.

Hjernesagen takker for muligheden for at kommentere forslag til lov om social service – opfølgning på evaluering af kommunalreform vedr. det specialiserede socialområde og den mest specialiserede specialundervisning.

Hjernesagen afgav den 5. april 2013 et udførligt høringssvar over rapporten fra udvalget om evalueringen af kommunalreformen. I dette høringssvar redegjorde vi for de problemer, vi igennem de senere år har oplevet på hjerneskeadeområdet. Det drejer sig bl.a. om problemer i forbindelse med overgangen fra sygehus til kommune, visitering til tilbud med kvalificeret viden om følgevirkninger efter en hjerneskeade og problemer med lukning af højt specialiserede tilbud.

Hjernesagen har noteret sig, at Socialstyrelsen bl.a. skal overvåge udviklingen i målgrupper, tilbud og ydelser, og at der gradvist skal skabes et nationalt overblik over de mest specialiserede målgrupper, indsatser og tilbud. Det hilser vi velkomment, men vi vil ikke undlade på ny at nævne, at vi mangler en beskrivelse af, hvornår et tilbud kan kalde sig et hjerneskeadetilbud. Denne afklaring er helt afgørende. Det er Hjernesagens opfattelse, at mange kommuner "udnævner" tilbud til at være specialiserede hjerneskeadetilbud, uanset om tilbuddet har tilknyttet neurologisk viden, arbejder tværfagligt osv.

Vi efterlyser derfor et nationalt overblik/oversigt over samtlige hjerneskeadetilbud med beskrivelse af, hvad det enkelte tilbud kan tilbyde – hvilke faggrupper er ansat, hvilke særlige kompetencer har de på hjerneskeadeområdet, arbejdes der tværfagligt, udvikles der nye metoder, hvilke træningsfaciliteter har de osv. Der er kort sagt brug for en certificering af de kommunale tilbud. Et sådant overblik kan medvirke til, at den hjerneskeaderamte borger visiteres til det for vedkommende rigtige tilbud. Beskrivelsen skal naturligvis også være lettilgængelig for borgeren, så vedkommende aktivt kan inddrages i beslutningen om, hvilket tilbud der skal henvises til.

Hjernesagen er ret usikker på, om den nye nationale koordinationsstruktur vil gøre en reel forskel. Den nye koordinationsstruktur bygger på dialog med og tillid til, at kommunerne sikrer, at fx en hjerneskeaderamt borger med specialiseret behov får det rigtige tilbud. Det er ikke den udvikling, som vi har været vidne til i årene efter kommunalreformens indførelse.

Så vidt vi kan læse teksten, sker der ikke en reel statslig styring. Kun undtagelsesvist kan Socialstyrelsen pålægge kommunerne at opretholde et specialiseret tilbud.

På specialundervisningsområdet ser vi, at VISO – og dermed staten – skal sørge for at tilvejebringe en samlet koordination af specialrådgivning og videreudvikling for den mest specialiserede specialundervisning. Hjernesagen påpegede allerede i høringssvaret ved evalueringen af kommunalreformen, at vi fandt det bekymrende, at der ensidigt blev fokuseret på den mest specialiserede specialundervisning, da hele specialundervisningsområdet er nødlidende. Mennesker med følger efter en hjerneskade tilhører ikke målgruppen til de landsdels- og landsdækkende tilbud på trods af, at en af følgerne af en hjerneskade kan være meget alvorlige tale- og sprogproblemer. Hjernesagen oplever, at en del medlemmer selv betaler for specialundervisning, da kommunerne ikke i tilstrækkelig grad visiterer til den nødvendige specialundervisning.

Hjernesagen konstaterer, at Socialstyrelsen skal tage afsæt i en løbende faglig dialog med kommuner, regioner og bruger- og interesseorganisationer, som har kendskab til lokale, regionale og landsdækkende behov. Hjernesagen går ud fra, at fx faglige selskaber også vil blive inddraget.

Vi læser, at inddragelsen af bruger- og interesseorganisationer alene skal foregå ved en høringsprocedure – men tilsyneladende ikke ved en løbende dialog. Dette er klart utilfredsstillende, da netop brugerorganisationerne kan videreformidle, hvordan systemet opleves af de borgere, der skal benytte det. Vi håber, at det bliver præciseret, at der skal ske en reel løbende inddragelse af brugerorganisationerne.

Med venlig hilsen

Lise Beha Erichsen
Direktør

Rødovre den 26. februar 2014

Ministeriet for børn, ligestilling, integration og sociale forhold.

Att.: jurint@sm.dk og sthi@sm.dk

Vedr.: Høring over forslag til lov om opfølgning på evaluering af kommunalreformen vedrørende det specialiserede socialområde og den mest specialiserede specialundervisning.

Efter kontakt med Socialministeriet anerkendes Hjerneskadeforeningen nu som relevant høringspart, og foreningen fremsender hermed sin udtalelse vedrørende ovennævnte forslag. I høringssvaret tager foreningen især udgangspunkt i de perspektivrige muligheder, der er i lovforslaget for en forbedring af indsatsen. Det er både i forhold til det enkelte rehabiliteringsforløb, men også i forhold til de længerevarende foranstaltninger. Sidst, men ikke mindst gælder det i forhold til et øget forpligtende samarbejde mellem de mange instanser og aktører på området.

Sikring af den mest specialiserede sociale indsats

Hjerneskadeforeningen hilser det velkomment, at der nu oprettes en national koordinationsstruktur, som giver staten/Socialstyrelsen en ny væsentlig rolle med at sikre, at der er det fornødne udbud af tilbud til de mest specialiserede målgrupper. I den forbindelse er det positivt, at Socialstyrelsen får både en videns- og overvågningsfunktion og, at der etableres et dialogforum med brugerorganisationerne.

Lovforslaget er et tiltag i retning af at få forløst kommunalreformens potentiale set fra borgerside: Et mere effektivt og sammenhængende offentligt system med borgeren i centrum!

Den mest specialiserede specialundervisning.

Hjerneskadeforeningen finder det positivt, at den nationale koordinationsstruktur ikke alene omfatter det specialiserede socialområde, men også den mest specialiserede specialundervisning. Det giver mulighed for, at der kommer en bedre sammenhæng og koordination i rehabiliteringsindsatsen.

Socialstyrelsens overvågningsfunktion.

Hjerneskadeforeningen hilser det velkomment, at Socialstyrelsen får beføjelser til at udarbejde vejledende faglige forløbsbeskrivelser, som skal indeholde viden om, hvilke tilbud og ydelser, der kan være relevante, herunder hvilke faglige kompetencer der er relevante at inddrage i indsatsen. I den sammenhæng noterer Hjerneskadeforeningen med glæde, at Socialstyrelsens første centrale udmelding den 1.11.2014 vil omfatte mennesker med komplekse erhvervede hjernesker.

Driftspålæg og revision af takstreglerne på det sociale område.

Det er positivt, at lovforslaget også indeholder bestemmelser om, at Socialstyrelsen får beføjelser til at give driftspålæg, og dermed kan pålægge en kommune eller region et driftsansvar. Ligeledes er det bemærket, at der bliver muligheder for at fravige takstbestemmelserne, som for eksempel indebærer en fælles finansiering uden direkte sammenhæng med anvendelsen af

tilbuddene.

Markedsmekanismerne på dette område har vist, at de ikke fungerer. Stort set ingen kommuner vil købe specialiserede ydelser hos andre. Det har betydet lukning- eller stærk neddrøling - af specialiserede tilbud på området.

Derfor peger Hjerneskadeforeningen i sit forslag af 3. april 2013 på behovet for en forsikringsordning/abonnementsordning omfattende de ca. 1.500 – 2.000 personer, der årligt pådrager sig en kompliceret hjerneskade, som forudsætter en højt specialiseret indsats.

Vi henviser i den forbindelse til rapporten fra Roskilde Kommune ”Administrative merudgifter ved takstfinansiering af tilbud på CSU Kommunikationsafdelingen for borgere fra Greve Kommune og Lejre Kommune af 17. maj 2011”. Rapporten viser en øget lønudgift ved takstfinansiering på mellem 36 – 84%. Udgifter til unødigt bureaukrati – og øget ventetid fra borgerens henvendelse til den nødvendige hjælp kan iværksættes!

Forslag til forbedringer.

Som det fremgår, finder Hjerneskadeforeningen, at lovforslaget indebærer en lang række positive muligheder for forbedring og kvalificering af rehabiliteringsindsatsen.

Men vi må også konstatere, at det fremlagte udkast til lovforslag kunne være mere ambitiøst og perspektivrigt og dermed bidrage til at løse det helt centrale problem:

Den manglende samlede koordination, kvalitet og sammenhæng i rehabiliteringsindsatsen.

Det offentlige forsøger fortsat at imødekomme den hjerneskaderamtes behov for rehabilitering (rehabilitering i ordets bredeste forstand!) med et system opdelt i ressortministerier, styrelser, regionale og kommunale forvaltninger. Den organisering af indsatsen giver en risiko for, at det er særdeles vanskeligt at opnå den nødvendige koordination, kvalitet og sammenhæng - og dermed også effektivitet og god samfundsøkonomi.

Hjerneskadeforeningen skal derfor foreslå, at det bliver Socialstyrelsen, der får det overordnede samlede ansvar for overvågning og en klart defineret handleforpligtelse til sikre sammenhæng og faglig kvalitet i det samlede rehabiliteringsforløb i tæt samarbejde med øvrige styrelser og ministerier.

Et område, der har behov for skærpet opmærksomhed, er borgerens retssikkerhed, og herunder især de komplicerede anke regler, der gør det vanskeligt for borgeren at finde vej gennem ankesystemet. Hjerneskadeforeningen har mange henvendelser om ankemuligheder. Det skyldes ofte, at rehabiliteringstilbudet består af tilbud fra forskellige instanser, der bygger på hver sin lovgivning, og derfor er det vanskeligt for borgeren at gennemskue ankemulighederne.

Sluttelig er der et behov for, at der udarbejdes fælles forløbsprogrammer/beskrivelser, som fagpersoner kan bruge i både sundhedsvæsen og kommuner/regioner undervejs i rehabiliteringsforløbet. Et fælles redskab for vurdering af behov for rehabilitering undervejs i forløbet, vil derudover give Socialstyrelsens et mere solidt grundlag at arbejde på, når opgaven med at opsamle og udbrede viden skal varetages.

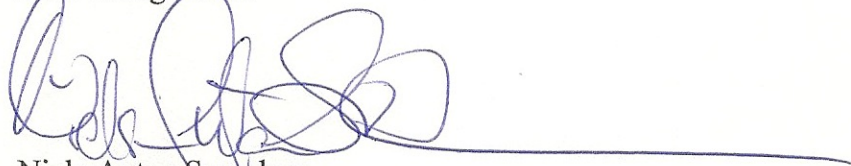
Det vil således også være væsentligt, at der udarbejdes visitationsretningslinier, som kommunerne kan anvende, når de skal visitere borgere med særligt komplekse og omfattende rehabiliteringsbehov. Det kan understøtte, at borgerne visiteres til tilbud, der har de rette faglige kompetencer, herunder ikke mindst den neurofaglige ekspertise.

Afsluttende bemærkninger.

Hjerneskadeforeningen ser frem til en fortsat løbende dialog med Socialstyrelsen.

Foreningen vil anbefale, at det påtænkte faglige råd også får repræsentation af relevante brugerorganisationer, der repræsenterer viden fra hverdagslivet ude i ”den virkelige virkelighed”!

Med venlig hilsen

Niels-Anton Svendsen
Formand for Hjerneskadeforeningen.

Ministeriet for Børn,
Ligestilling, Integration
og Sociale forhold
jurint@sm.dk
sthi@sm.dk

WILDERS PLADS 8K
1403 KØBENHAVN K
TELEFON 3269 8888
DIREKTE 3269 8905
MOBIL 3269 8905
MAF@HUMANRIGHTS.DK
MENNESKERET.DK

J. NR. 540.10/30353/MAF

**HØRING OVER FORSLAG TIL LOV OM OPFØLGNING
PÅ EVALUERING AF KOMMUNALREFORMEN
VEDRØRENDE DET SPECIALISEREDE SOCIALOMRÅDE
OG DEN MEST SPECIALISEREDE
SPECIALUNDERVISNING**

25. FEBRUAR 2014

Social-, Børne-, og Integrationsministeriet har ved e-mail af 28. januar 2014 anmodet om Institut for Menneskerettigheders eventuelle bemærkninger til høring over forslag til lov om opfølgning på evaluering af kommunalreformen vedrørende det specialiserede socialområde og den mest specialiserede specialundervisning.

Institut for Menneskerettigheder har ikke bemærkninger til udkastet.

Der henvises til sagsnr. 2013-3938.

Venlig hilsen

Martin Futtrup

Ministeriet for børn, ligestilling, integration og sociale forhold
Holmens Kanal 22
1060 København K

Sendt pr. mail til jurint@sm.dk og sthi@sm.dk

Høring over forslag til lov om opfølgning på evaluering af kommunalreformen vedr. det specialiserede socialområde og den mest specialiserede specialundervisning

KL har den 28. januar 2014 modtaget Ministeriet for børn, ligestilling, integration og sociale forholds forslag til opfølgning på evaluering af kommunalreformen vedr. det specialiserede socialområde og den mest specialiserede specialundervisning.

Det har desværre ikke været muligt af få KL's høringssvar politisk behandlet inden fristen. KL fremsender derfor et foreløbigt høringssvar og vil fremsende eventuelle yderligere bemærkninger, når sagen har været politisk behandlet.

KL tager forbehold for de økonomiske konsekvenser i henhold til DUT-princippet.

KL hilser lovforslaget velkomment. KL er enig i, at der er behov for et øget nationalt overblik i forhold til de mest specialiserede målgrupper og indsatser, som kan understøtte det tværkommunale arbejde i KKR-regi. KL er tilfreds med, at det med lovforslaget understreges, at omdrejningspunktet for den nationale koordinationsstruktur er de mest specialiserede målgrupper og kompetencer – og at målgrupper og indsatser ikke er bundet til bestemte tilbudstyper.

KL har en række bemærkninger til lovforslaget.

Overtagelse og samling af tilbud

KL har kraftige indvendinger i forhold til lovudkastets bestemmelser om, at det kun er ved Socialstyrelsens udmelding eller anmodning om fornyet behandling, at en kommunalbestyrelse eller region med Socialstyrelsens

Den 24. februar 2014

Sags ID: SAG-2014-00828
Dok.ID: 1813190

MTA@kl.dk
Direkte 3370 3490
Mobil 5197 1853

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk
Side 1/5

godkendelse kan overtage kommunale og regionale tilbud i andre kommuner/andre regioner.

Samling af tilbud vurderes at være et væsentligt redskab for at sikre såvel faglig som økonomisk bæredygtighed. Det er således på ingen måde hensigtsmæssigt, at kommuner og region skal afvente, at en målgruppe/indsats eventuelt gøres til genstand for en central udmelding, førend de kan handle på et behov for en styrkelse af særligt specialiserede indsatser.

KL foreslår derfor, at § 186a i lovforslaget formuleres, så der kan ske en samling af tilbud, såfremt de berørte kommuner og region kan nå til enighed herom.

KL vil endvidere understrege, at det lægges til grund, at § 186a også omfatter de lands- og landsdelsdækkende tilbud.

Øget synergi på området for den mest specialiserede specialundervisning

VISO skal fremover sørge for at tilvejebringe de specialrådgivningsydelser, der gives i henhold til lov om folkeskolen eller lov om specialundervisning for voksne, og som i dag hører under de lands- og landsdelsdækkende undervisning tilbud. KL mener, at man bør overveje hensigtsmæssigheden af finansieringsmodellen for de omfattede tilbud, herunder om den indeholder de rette incitament.

De lands- og landsdelsdækkende tilbud tilbyder overordnet tre ydelsestyper: 1) undervisningstilbud, 2) rådgivning og 3) materialeproduktion. I det rådgivningskompetencen og materialeproduktionen overtages af VISO, overgår finansieringen også dertil, hvorved der vil være tale om solidarisk finansiering fra alle kommuner. Dette vurderes at være hensigtsmæssigt.

KL mener imidlertid, at man bør afskaffe den objektive finansiering af undervisningstilbuddene.

I forbindelse med Evalueringen af kommunalreformen fik Undervisningsministeriet udarbejdet en rapport, der kortlagde forskellige forhold vedr. de enkelte lands- og landsdelsdækkende tilbud. Det fremgår af denne rapport, at de lands- og landsdelsdækkende tilbud primært bruges af kommunerne i omegnen af de enkelte lands- og landsdelsdækkende tilbud. Den objektive finansiering fra alle kommuner kommer således ikke alle kommuner til gavn. Dette skyldes formodentlig, at den teknologiske udvikling har gjort det muligt i meget høj grad at tilbyde målgruppen andre alternative tilbud uden for de lands- og landsdelsdækkende tilbud. Den

gældende finansieringsmodel afspejler således nogle hensyn, der ikke længere stemmer overens med virkeligheden.

Samtidig ønsker KL, at der tilstræbes større lighed i vilkårene for specialiserede tilbud på hhv. socialområdet og undervisningsområdet. På socialområdet skal prisen for et tilbud være markant højere for at opnå solidarisk medfinansiering – på børneområdet skal udgiften overstige 730.000 kr. årligt – mens man på undervisningsområdet får solidarisk finansiering fra den første krone. Ønsket om en tilnærmelse af vilkårene for tilbud på de to områder skal samtidig ses i lyset af, at flere af de lands- og landsdelsdækkende tilbud i dag også tilbyder ydelser efter serviceloven, eksempelvis botilbud, aflastning, aktivitets- og samværstilbud mv. Mange af tilbuddene har således karakter som sociale tilbud blot adskilt ved at de yderligere leverer undervisning som ydelse. Da ydelser efter serviceloven som udgangspunkt er takstfinansierede er såvel køberkommunerne som de lands- og landsdelsdækkende tilbud således også vant til at arbejde med takstfinansiering i tilknytning hertil.

Endelig er finansieringsmodellen for undervisningsdelen forholdsvis kompliceret og bureaukratisk, hvilket også taler for en forsimpning, som en ren takstfinansiering vil være. Samtidig vil en ren takstfinansiering i højere grad understøtte driftsherrens incitament til at sikre optimal drift og budgetoverholdelse, da der så vil være en direkte sammenhæng mellem finansieringen og forbruget af tilbuddets ydelser.

KL foreslår derfor, at de lands- og landsdelsdækkende tilbud bliver omfattet af den nye takstbekendtgørelse, som forventes at træde i kraft pr. 1. januar 2015. Ligesom KL ser frem til den øgede koordination mellem Socialstyrelsen og Undervisningsministeriet.

Ovenstående fremgår også af KL's høringssvar til Undervisningsministeriet i forbindelse med høring over udkast til lov om kommunernes overtagelse af de regionale lands- og landsdelsdækkende undervisningstilbud.

Socialstyrelsens overvågningsfunktion

Det fremgår af bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser, at Socialstyrelsen i arbejdet med de centrale udmeldinger skal tage afsæt i en løbende faglig dialog med kommuner, regioner og bruger- og interesseorganisationer, som har kendskab til lokale, regionale og landsdækkende behov samt Socialstyrelsens viden på området, eksisterende forløbsbeskrivelser og data fra Socialstyrelsens overvågning.

Endvidere foreslås det, at der hvert år i perioden medio maj – ultimo august foretages en høring, hvor relevante organisationer, herunder bruger- og interesseorganisationer kan komme med input til brug for Socialstyrelsens

vurdering af, om der er behov for en central udmelding af målgrupper og indsatser.

KL mener ikke, at der er behov for en særskilt høringsperiode. Socialstyrelsen er allerede oprustet som socialfagligt videnscenter med en gradvis udbygning af overvågningsfunktionen, og der er lagt op til en løbende dialog med en bred kreds af interessenter på det sociale område – ligesom der nedsættes et fagligt råd, hvor potentielle udmeldinger drøftes.

Samtidig forekommer det uhensigtsmæssigt at der på den måde sættes dato for, hvornår man overfor Socialstyrelsen kan rejse en bekymring. Endelig vil der med en decideret høringsperiode være en risiko for en vis mængde af henvendelser, som hverken kan eller skal føre til nogen form for opfølgning. Det kan betyde en uhensigtsmæssig utilfredshed med Socialstyrelsens manglende aktion på en henvendelse.

Det er KL's forventning, at Socialstyrelsen uden en sådan høringsperiode er i en position, hvor styrelsen kan vurdere, hvornår der er behov for en central melding. Så der netop bliver tale om en central udmelding – og ikke enkeltsagsbaserede udmeldinger. KL foreslår derfor at høringsperioden udgår af forslaget.

De centrale udmeldinger og rammeaftalens kadence

KL er enig i, at de centrale udmeldinger skal følge kadencerne i rammeaftalesamarbejdet på det sociale område. KL er dog meget bekymret for den tidsplan, som ministeriet har lagt op til, herunder en fremrykning af udviklingsstrategierne til 1. maj. Det er helt centralt, at de bæredygtige løsninger, som kommunerne i fællesskab skal finde frem til efter en central udmelding er politisk forankret i KKR og den enkelte kommunalbestyrelse. Det tager ministeriets foreliggende forslag ikke højde for.

KL bidrager gerne til at finde en model for årshjul, der sikrer, at kommunerne i rammeaftaleregi kan nå frem til fagligt velfunderede løsningsforslag, som er forankret i kommunalbestyrelserne.

Visitation til specialrådgivning vedr. den mest specialiserede specialundervisning

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at kommuner, borgere mv. fortsat vil kunne henvende sig direkte til leverandørnetværket af specialrådgivning på området for den mest specialiserede specialundervisning, og således ikke først skal visiteres af VISO.

KL hæfter sig ved, at der er forskel på visitation til henholdsvis social- og specialundervisningsområdet. Det er centralt, at der etableres en kontraktmodel, som sikrer, at VISO/Socialstyrelsen tæt følger hvilke

specialrådgivningsydelser, der efterspørges, således at specialrådgivning vedr. den mest specialiserede specialundervisning udvikler sig i takt med efterspørgselsbehovet og ny viden på området.

Finansieringsmodel ved pålæg

Det fremgår under bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser i forbindelse med § 13c, stk. 3, at Socialstyrelsen træffer afgørelse om finansieringsmodel, som vil skulle sammensættes ud fra en konkret vurdering. Dernæst står, at finansieringen typisk vil bestå af en kombination af objektiv finansiering og takstfinansiering.

Det er væsentligt for KL at understrege, at finansieringsmodellen netop sammensættes ud fra en konkret vurdering, og at der derfor ikke i bemærkningerne bør lægges op til en fast model.

Pålæg om at opretholde eller forny driftsaftale

Af § 13 c fremgår det, at Socialstyrelsen undtagelsesvist kan pålægge en kommune at opretholde eller forny en driftsaftale med et eksisterende privat tilbud samt indgå en ny driftsaftale, hvis en eksisterende driftsaftale er opsagt. KL mener, at § 13 c også bør omfatte regionen.

Takstberegning for ydelser efter lov om social service

Det bemærkes, at BPA-ordningen § 96 med de nye regler får sit eget takstsystem og dermed ikke skal indgå i de oplyste ydelser.

Med venlig hilsen

Tina Wahl

Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale Forhold

Att.: jurint@sm.dk
og sthi@sm.dk

Emdrup den 21.2.2014

Høring over forslag til lov om opfølgning på evaluering af kommunalreformen vedrørende det specialiserede socialområde og den mest specialiserede specialundervisning.

LOS – De private sociale tilbud takker for muligheden for at komme med et høringsvar til ovennævnte.

Generelt er LOS tilfreds med, at man vil fastholde den specialiserede viden til gavn for udsatte grupper.

LOS forudsætter, at private tilbud stadig inddrages som leverandører til VISO.

I forhold til takstfastsættelsen jf. § 174 er LOS meget positiv stemt over for den ensartethed i reglerne, der nu bliver lagt op til i forhold til regionale, kommunale og private tilbud. LOS ser frem til en større økonomisk sammenlignelighed mellem de regionale, kommunale og private tilbud.

Med venlig hilsen

Geert Jørgensen

Direktør

Landssamrådet af PPR-chefer

Høringssvar vedrørende lov om ændring af lov om social service

19. februar 2014

Landssamrådet af PPR-chefer kan tilslutte sig intentionerne bag lovforslaget, om at sikre en kvalificeret indsats for grupper med særlige behov, med følgende bemærkninger:

Chefpsykolog Jan Kirkegaard
PPR og Specialpædagogik
Grøndalsvej 2
Postboks 4069
8260 Viby J

Landssamrådet finder det positivt, at Socialstyrelsen fremadrettet ønsker at overvåge udviklingen i målgrupper, tilbud og ydelser, således at der skabes et nationalt overblik, der kan medvirke til at sikre en specialiseret viden og indsats i forhold til små og komplekse målgrupper.

Telefon:
8940 2000
Telefon direkte:
8940 1310
Telefax:
8940 3694

Landssamrådet stiller sig dog kritisk overfor udarbejdelsen af forløbsbeskrivelser i forhold til de målgrupper og den viden der identificeres qua overvågningen.

E-post:
jki@aarhus.dk

Forløbsbeskrivelserne er i forslaget beskrevet som en faglig ramme for tilrettelæggelsen af kommunernes indsats og ikke en erstatning af en konkret, faglig og individuel vurdering. På trods af, at borgeren ikke vil kunne støtte ret på forløbsbeskrivelserne og at dette ikke forpligter de enkelte kommuner, har Landssamrådet en bekymring for, at forløbsbeskrivelserne, de facto, vil betyde at der anlægges et nationalt serviceniveau.

Landssamrådet henviser i stedet til, at VISO vil kunne støtte kommunernes tilrettelæggelse og varetagelse af de mest specialiserede ydelser og at man samtænker overvågningen af målgrupper og indsatser med VISOs kompetencer og viden på det specialiserede område. Hermed vil kommunernes lokale råderum i de enkelte sager fastholdes.

Landssamrådet finder, at VISO er en kompetent aktør og finder det positivt, at man, ved at samle specialrådgivningen på specialundervisningsområdet og materialecentre på de regionale undervisningstilbud, styrker VISOs position og understøtter fastholdelse, udvikling og udbredelse af den mest specialiserede viden.

Det fremgår endvidere af lovforslaget, at etableringen af en national koordinationsstruktur til sikring af de fornødne tilbud til de mest specialiserede målgrupper, giver Socialstyrelsen og

Undervisningsministeriet mulighed for, at pålægge kommunerne driftsansvar for etablering af tilbud. Landssamrådet stiller sig særdeles skeptisk heroverfor, da det dels vil udgøre et indgreb i den politisk vedtagne kommunale tilbudsvifte på det specialpædagogiske område, og dels vil være udgiftsdrivende.

Det foreslås endvidere, at ministeren får hjemmel til at fastsætte et beregningsgrundlag for takster. Landssamrådet finder det positivt at der i den forbindelse sker en ensretning af beregningsgrundlaget ud fra princippet om omkostningsbaserede takster.

Venlig hilsen

Jan Kirkegaard
Formand for Landssamrådet af PPR-chefer.

Social-, Børne- og Integrationsministeriet
Holmens Kanal 22
1060 København K

St. Kongensgade 45
1264 København K

Tlf. 33 92 84 00
Fax 33 11 04 15

rr@rigsrevisionen.dk
www.rigsrevisionen.dk

Høringssvar til høring om forslag til lov om opfølgning på evaluering af kommunalreformen vedrørende det specialiserede socialområde og den mest specialiserede specialundervisning

29. januar 2014

Kontor: 1. kontor

J.nr.: 2014-6400-23

Rigsrevisionen har i mail af 28. januar 2014 modtaget høring om forslag til lov om opfølgning på evaluering af kommunalreformen vedrørende det specialiserede socialområde og den mest specialiserede specialundervisning.

Rigsrevisionen har gennemgået udkastet for bestemmelser om regnskab, revision samt placering af ansvar for økonomistyring. Rigsrevisionen har noteret sig, at hjemlen til at udstede regnskabs- og revisionsbekendtgørelsen foreslås flyttet fra Beskæftigelsesministeriet til Social-, Børne- og Integrationsministeriet.

Rigsrevisionen har ikke bemærkninger til udkastet.

Eventuelle spørgsmål kan stilles til undertegnede på telefon 33 92 83 86 eller via e-mail på rr@rigsrevisionen.dk med anførelse af det i brevhovedet anførte journalnummer.

Med venlig hilsen

Malene Damslund Fiala
Specialkonsulent

*Socialministeriet
Holmens Kanal 22
1610 København K*

Att: Stine Hildebrandt

25. februar 2014

Hørings svar til høring over forslag til lov om opfølgning på evaluering af kommunalreformen vedrørende det specialiserede socialområde og den mest specialiserede specialundervisning

Selveje Danmark har gennemgået forslaget til ændring af lov om social service, og har i den forbindelse følgende bemærkninger.

Forlaget indebærer en større grad af centralisering og tillægger Socialstyrelsen beføjelser i forhold til at understøtte styrket kvalitet og samarbejde på det mest specialiserede socialområde samt området for den mest specialiserede specialundervisning. Ligeledes sikre, at der i hver region er de fornødne tilbud og at disse udvikles i takt med at behovene ændrer sig. Der sikres en samlet koordination af rådgivning og vidensudvikling samt større sikkerhed for regionale tilbuds fremtidige placering. Sluttelig skal der med forslaget skabes incitament til effektiv drift, gennemsigtighed og sammenlignelighed på tværs af private, kommunale og regionale tilbud samt understøtte udbuddet af særligt specialiserede tilbud.

Med forslaget vil Socialstyrelsen derved få mulighed for at påvirke kommuner og regioners tilrettelæggelse og organisering af indsatsen i forhold til specifikke målgrupper og i helt særlige tilfælde pålægge en kommune eller region egentlige driftspålæg.

Inddragelse af aktører

Selveje Danmark, der repræsenterer en lang række selvejende aktører på det specialiserede socialområde og den mest specialiserede specialundervisning, er generelt meget enig i ambitionen om, at sikre, at der ikke sker en afspecialisering og deler derfor også ønsket om større central koordinering. Vi deler bekymringen for, at kommunerne i stigende grad visiterer borgere til egne tilbud af driftsmæssige og økonomiske hensyn fremfor faglige. Med lovforslaget får Socialstyrelsen beføjelser til at medvirke til at sikre, at dette ikke sker.

Det bør i forhold til hele processen understreges, at Socialstyrelsens fremtidige indsats på området bør sikre, at både private, selvejende og frivillige aktører godkendt på Tilbudsportalen inkluderes. Det vil være væsentligt at Socialstyrelsen inddrager disse organisationer, når området skal monitoreres, nye tilbud skal udmeldes og andre nedlægges.

Der bør derfor tydeliggøres, at der skal tages udgangspunkt i den samlede kapacitet på området og ikke kun kapaciteten i regionale eller kommunale tilbud.

Takster

Selveje Danmark lægger stor vægt på at takstberegningerne på er ensartede i såvel offentlige som ikke-offentlige tilbud. Det er derfor positivt, når det af ændringen til § 174, anføres, at takster skal beregnes med udgangspunkt i samtlige direkte og indirekte omkostninger. Derved vil den skævvridning af priser der tidligere har været mellem offentlige og ikke-offentlige tilbud kunne undgås.

Høring

Selveje Danmark er positivt indstillet overfor forlaget om gennemførelse af en årlig høring.

Arbejdsgrupper

Selveje Danmark vil gerne, som repræsentant for det selvejende område, deltage i processer omkring forløbsbeskrivelserne.

Med venlig hilsen

Gitte Landors
Konsulent
Selveje Danmark

Social-, Børne- og Integrationsministeriet
Holmens Kanal 22
1060 København K
Att.: Stine Hildebrandt

Mail: jurint@sm.dk og sthi@sm.dk

Girokonto 402-3951

Ref. ASA/lh

Dok.nr. 2007072

Sag.nr. 2014-SLCSFA-01833

24. februar 2014

Høring over forslag til lov om opfølgning på evaluering af kommunalreformen vedrørende det specialiserede socialområde og den mest specialiserede specialundervisning

Social-, Børne- og Integrationsministeriet har den 4. februar 2014 bedt Socialpædagogernes Landsforbund om eventuelle kommentarer til lovforslaget, som udmønter dele af den aftale, der i november 2013 blev indgået mellem alle Folketingets partier om en kvalificeret indsats for grupper med særlige behov – en aftale, der fulgte op på den rammeaftale, der i juni 2013 blev indgået af partierne om en justering af kommunalreformen.

Med lovforslaget får Socialstyrelsen en central rolle for det mest specialiserede sociale område og specialundervisningsområde i form af en ny dialogbaseret national koordinationsstruktur og vidensopbygning, som Socialstyrelsen skal stå for.

Socialstyrelsen skal fremover overvåge udviklingen på det mest specialiserede sociale område, hvor der gradvist skal skabes et nationalt overblik over de mest specialiserede målgrupper, tilbud og indsatser. Her skal Socialstyrelsen blandt andet tage udgangspunkt i de målgruppebeskrivelser, der er omtalt i rapporten fra underarbejdsgruppen om evaluering af kommunalreformen på det sociale område og for det specialiserede undervisningstilbud.

Det fremgår af de almindelige bemærkninger til lovforslaget, at der ikke er nogen fast definition for, hvilke målgrupper der er de mest specialiserede, og at det er noget, der kan udvikle sig over tid. Der kan fx opstå nye målgrupper.

Der nævnes to kriterier i bemærkningerne, hvoraf mindst et skal være opfyldt. At der er tale om målgrupper, der er meget små, og hvor der er et meget begrænset underlag for at opbygge specialiseret viden, og at der er tale om målgrupper, hvor der er kompleksitet i målgruppernes problemstilling eller en flerhed af problemstillinger, som kræver faglig specialviden, herunder tværfaglig viden.

Efter Socialpædagogernes opfattelse er det helt nødvendigt, at der hurtigst muligt er fokus på følgende målgrupper, og at de med det samme bliver en del af den nationale koordinationsstruktur:

- Særligt skadede spæd- og småbørn
- Mennesker med sjældne diagnoser med komplekse behov
- Mennesker med svære spiseforstyrrelser
- Mennesker med sjældne og komplekse kommunikationshandicap
- Mennesker med en kompleks erhvervet hjerneskade
- Mennesker, som er udadreagerende og kriminelle/kriminalitetstruede, herunder mennesker, der kræver en skærmet indsats
- Børn og unge med selvskadende adfærd
- Mennesker med stærke udviklingsforstyrrelser
- Mennesker med svære psykiatriske diagnoser

Endvidere skal der være opmærksomhed på andre små målgrupper, hvor der er brug for tilbud, som slet ikke eksisterer i dag. Det gælder for eksempel udviklingshæmmede, der er stofmisbrugere.

Efter forslaget får Socialstyrelsen kompetence til at udmelde målgrupper og særlige indsatser, hvor der er brug for en øget koordination på tværs af kommunegrænser og på tværs af regionsgrænser.

Der skal ved overvejelser om centrale udmeldinger tages afsæt i en løbende faglig dialog med kommuner, regioner og bruger- og interesseorganisationer, som har grundigt kendskab til behovet for små målgrupper på det specialiserede sociale område samt de tilbud, de har brug for. Det foreslås desuden, at der foretages en høring af relevante brugerorganisationer.

For Socialpædagogerne er det centralt, at der sker en reel inddragelse af den viden, der findes hos brugerorganisationer og organisationer, der i praksis arbejder med området. Det må ikke begrænses til de gængse dialogmøder og høringer. Der skal konstrueres en form, der sikrer en konstruktiv inddragelse.

Efter en samlet vurdering træffer Socialstyrelsen en endelig afgørelse om en central udmelding på et område, - en central udmelding vil både kunne være regional og landsdækkende.

Den første udmelding kommer 1. november 2014 for "Mennesker med kompleks erhvervet hjerneskade" samt området for den mest specialiserede specialundervisning. Det nævnes, at "Mennesker med svær spiseforstyrrelse" vil være blandt de næste målgrupper, der omfattes af en central udmelding.

Der er ikke fastlagt krav til hyppigheden af de centrale udmeldinger, herunder at de skal være årlige. Socialpædagogerne går ud fra, at det også betyder, at der kan komme flere centrale udmeldinger på et år.

Når Socialstyrelsen er kommet med en central udmelding, går en sindrig procedure i gang. Udmeldingen behandles i forbindelse med rammeaftalerne, hvor kommunerne træffer en politisk beslutning om, hvordan indsatsen på det pågældende område skal håndteres.

Beslutningen afrapporteres til Socialstyrelsen. Afrapporteringerne fra kommunerne behandles af Socialstyrelsen ud fra en såkaldt "dialogbaseret tilbagemelding".

Socialstyrelsen får beføjelse til at tilbagevise løsningsforslagene, hvis de vurderes til ikke at være fagligt tilstrækkelige, og dialogen ikke har medført de nødvendige kvalificerede ændringer. Det indebærer, at kommunerne i én eller flere regioner skal lave en fornyet behandling af deres håndtering af indsatsen over for de centralt udmeldte målgrupper og indsatser. I disse tilfælde skal Socialstyrelsen igen være i dialog med kommunerne om, hvad der skal fokuseres på i forbindelse med den fornyede behandling.

Hvis det også ender uden et tilfredsstillende resultat, har Socialstyrelsen mulighed for at give et driftspålæg. Et driftspålæg betyder, at en kommune eller region pålægges et driftsansvar for at opretholde eller videreføre et tilbud på et område.

Det forudsættes, at driftspålæg kun anvendes undtagelsesvist i helt særlige tilfælde. Det kan dreje sig om, at Socialstyrelsen identificerer et behov for en specialiseret indsats, som ikke er til stede. Eller at et konkret tilbud med en helt særlig indsats er lukningstruet, uden at der er andre, der kan varetage den pågældende opgave. Endelig nævnes det, at der kan være en række små tilbud til en målgruppe, som hver for sig ikke er fagligt bæredygtige. Her kan en region eller en kommune få besked på at samle tilbuddene med henblik på en konsolidering. I perioden, hvor dette pålæg er i gang, vil andre kommuner eller regioner ikke kunne oprette nye tilbud beregnet for den pågældende målgruppe.

Det fremgår som nævnt, at et driftspålæg kun anvendes undtagelsesvist i helt særlige tilfælde. Socialpædagogerne mener, at det bør understreges, at der i en given situation skal bruges et driftspålæg, så man ikke risikerer, at et helt nødvendigt socialt tilbud forsvinder i løbet af processen.

I forbindelse med et driftspålæg vil der kunne aftales en særlig finansieringsordning mellem de relevante kommuner – her vil Socialstyrelsen i den sidste ende kunne træffe afgørelse om en finansieringsmodel.

Et pålæg kan maksimalt vare i to år og undervejs skal Socialstyrelsen efter en periode genoverveje pålægget. Det fremgår ikke, hvad der vil kunne ske efter de to år, hvis der ikke er tilvejebragt en holdbar løsning, bortset fra at Socialstyrelsen inden fristens udløb kan træffe afgørelse om at forny pålægget. Det bør efter Socialpædagogernes opfattelse overvejes.

Alt i alt og på de givne præmisser betragter Socialpædagogernes Landsforbund den nye nationale koordination som et godt forsøg på at standse den afspecialisering på det sociale område, der har været i gang gennem nogle år, og som har medført færre kvalificerede tilbud for små målgrupper på området.

Helt afgørende bliver det, at overvågningen resulterer i, at vi får overblik, viden og data om de mest specialiserede målgrupper, tilbud og indsatser. Der vil under alle omstændigheder være god grund til at følge udviklingen løbende – også i perioden indtil der, i 2017 ifølge aftalen mellem partierne, skal ske en opfølgning.

Lovforslaget indebærer også, at ansvaret for den specialrådgivning, der i dag hører under de lands- og landsdelsdækkende undervisningstilbud overgår til VISO. VISO skal desuden sørge for en koordineret videreudvikling af den mest specialiserede specialundervisning.

Endvidere ændres der på beliggenhedskommunernes muligheder for at overtage regionale sociale tilbud. I dag kan det ske én gang om året. Det ændres til, at det kun kan ske hvert fjerde år.

Desuden ændres takstreglerne, så der blandt andet bliver større muligheder for, at kommuner kan indgå aftaler om abonnementsordninger eller andre ordninger, der indebærer en fælles finansiering af tilbud uden direkte sammenhæng med brugen af de pågældende tilbud.

Venlig hilsen

Benny Andersen
Forbundsformand

Jonas Kjellmann

Fra: Direktion <direktion@statsforvaltningen.dk>
Sendt: 3. februar 2014 13:39
Til: Jura og International, postkasse; Stine Hildebrandt
Cc: Kristian Hvolbæk Christensen; Torben Sørensen; Hanne Villumsen; Christina Themsen
Emne: SV: Høring over forslag til lov om opfølgning på evaluering af kommunalreformen vedrørende det specialiserede socialområde og den mest specialiserede specialundervisning

Til Social-, Børne- og Integrationsministeriet

Under henvisning til ministeriets mail af 28. januar 2014 (sagsnr. 2013-3938) om høring over forslag til lov om opfølgning på evaluering af kommunalreformen vedrørende det specialiserede socialområde og den mest specialiserede specialundervisning, skal det meddeles, at forslaget ikke giver Statsforvaltningen anledning til bemærkninger.

Med venlig hilsen

Rikke Hinrichsen

direktionsassistent

Statsforvaltningen

Storetorv 10

6200 Aabenraa

Telefon: 72 56 70 00

Direkte telefon: 72 56 79 78

Mail: direktion@statsforvaltningen.dk

Web: www.statsforvaltningen.dk

Send e-mails til Statsforvaltningen via din digitale postkasse på www.borger.dk

Denne mail og enhver vedhæftet fil er fortrolig. Hvis du ikke er den rette modtager, bedes du venligst omgående underrette os og derefter slette mailen og enhver vedhæftet fil uden at beholde en kopi og uden at videregive oplysninger om indholdet. På forhånd tak.

Fra: Lovekspeditionen [<mailto:p-lex@sm.dk>]

Sendt: 28. januar 2014 14:43

Til: Udsendelse Social- og Integrationsministeriet

Cc: Stine Hildebrandt; Elsebeth Jensen

Emne: Høring over forslag til lov om opfølgning på evaluering af kommunalreformen vedrørende det specialiserede socialområde og den mest specialiserede specialundervisning

Tlf. 3392 9300, Fax. 3393 2518, E-mail sm@sm.dk

J.nr. 2013-3938

Til myndigheder og organisationer, jf. vedlagte høringsliste

Høring over forslag til lov om opfølgning på evaluering af kommunalreformen vedrørende det specialiserede socialområde og den mest specialiserede specialundervisning

Med venlig hilsen

Elsebeth Jensen

Jonas Kjellmann

Fra: Kirsten Fly Malling <kfm@sdu.dk>
Sendt: 10. februar 2014 10:43
Til: Jura og International, postkasse; Stine Hildebrandt
Cc: Henrik Dam; Merete Ruager; Jørgen Schou; journal mailbox
Emne: Høring over forslag til lov om opfølgning på evaluering af kommunalreformen vedrørende det specialiserede socialområde og den mest specialiserede specialundervisning

Social-, Børne- og Integrationsministeriet.

Ministeriets sagsnr. 2013-3938.
Syddansk Universitets j.nr. 019-2014.

Syddansk Universitet er blevet anmodet om evt. bemærkninger til ovenstående høring.

Universitetet har ingen bemærkninger.

På rektors vegne

Jørgen Schou
Kontorchef, Juridisk Kontor, Ledelsessekretariatet

Tlf. 6550 1040
Mobil 6011 1040
Fax 6550 1090
Email js@sdu.dk
Web <http://www.sdu.dk/ansat/js>
Adr. Campusvej 55, 5230 Odense M

SYDDANSKUNIVERSITET.DK

Campusvej 55 · 5230 Odense M · Tlf. 6550 1000 · www.sdu.dk